

အေးအေး

ပြန်လည်ပြန်လည်

ပျက်

ပျက်ကွမ်းခြံကုန်း

တောကြီးထဲမှာကတော့ ဆောရီးဘဲ
ပေသစ်ကည်

ထုတ်ဝေသူ-ဦးကျော်ကျော်ဝေ၊ (၀၀၀၄၇) ရွှက်စိမ်းစာပေ၊
လမ်းမတော်၊ ရန်ကုန်။

ပုံနှိပ်သူ-ဦးစန်းဦး၊ SKCC PRESS (၀၀၄၁၃) ၆၇၊ ၁၆၄ လမ်း၊ တာမွေ၊

၂၀၁၅၊ စက်တင်ဘာလ၊ ပထမအကြိမ်၊ အုပ် ၅၀၀၊

တန်ဖိုး- ၂၇၀၀ ကျပ်

မာတိကာ

-	အမှာစာ	(က)
၁။	ခင်မင်သူတွေ သည်လိုခေါ်တယ် ကျွန်မကို မြီးတို့	၁
၂။	နံမည်ရှေ့မှာ ဒေါက်တာတပ်ထားတဲ့ တော	၇
၃။	တစ်ပြားမှမတန်တဲ့ သတ္တဝါများ	၁၃
၄။	တောကြောင်ကြီးရဲ့နာမည်	၁၉
၅။	ဘယ်အကောင်ဖြစ်ဖြစ် တိရစ္ဆာန်	၂၅
၆။	လူမဟုတ်ဘူး ခြေနှစ်ချောင်းနဲ့ သတ္တဝါ	၃၁
၇။	တိရစ္ဆာန်လေးတွေ တံတားထိုးကြတော့	၃၇
၈။	တောလုံးပြည့် မုသာဝါဒ	၄၃
၉။	အကောင်တွေ မစုံသေးဘူးတဲ့လား	၄၉
၁၀။	ရဂုံသေလာ ယုန်နေစရာ	၅၅
၁၁။	တိရစ္ဆာန်တွေ စစ်တမ်းကောက်ကြတုန်းက	၆၁
၁၂။	စုံနဲ့သာမြိုင်သို့ မော်တော်ကားများ ရောက်ရှိလာခြင်း	၆၇
၁၃။	တိရစ္ဆာန်ဖြစ်ကြောင်း ပြောခွင့်ပေးပါ	၇၃
၁၄။	လူတွေလည်း မွေး တိရစ္ဆာန်တွေလည်း မွေး	၇၉
၁၅။	လမ်းပေါ်ရောက် တောအက်ကျူကေးရှင်း	၈၅

၁၆။	တောသားတွေ တောနားကို ဘယ်လိုကပ်ရပါ	၉၁
၁၇။	ကျီးက ဘုတ်ကိုရွေး ဘုတ်က ကျီးကိုရွေး	၉၇
၁၈။	ရှင်းခဲ့ရသည့် တိရစ္ဆာန်ပြဿနာများ	၁၀၃
၁၉။	တောကျက်သရေ	၁၀၉
၂၀။	ရဂုံတစ်ဝှမ်းမှာဖြင့် စုံစမ်းတော်မူကြပါစေ	၁၁၅
၂၁။	စုံနဲ့သာမြိုင်ရှင်းတမ်း	၁၂၃
၂၂။	စုံနဲ့သာမြိုင်နှင့် နွယ်မြက်သစ်ပင်များ	၁၂၉
၂၃။	တောမှာ တိုးတယ်ဆိုပြန်တော့	၁၃၅
၂၄။	တိရစ္ဆာန်တွေက ထင်သလောက်ဆိုးလို့လား	၁၄၁
၂၅။	ဆင်ဖြူတော်တန်ခိုးနဲ့ အမျိုးဂုဏ်တက်စေမည်	၁၄၇
၂၆။	လူတောသို့ တိုးခဲ့ကြရာဝယ်	၁၅၃
၂၇။	ယာခရီးမှာ အသပြာတိုးတော်မူစေ	၁၅၉
၂၈။	လူဆိုရင် ဘယ်သူမှ ဝင်မလာစေနဲ့	၁၆၅
၂၉။	တောထဲက အမှိုက်တွေ	၁၇၁
၃၀။	လူဆိုတာ ရူးနေတဲ့သတ္တဝါလား	၁၇၇
၃၁။	တိရစ္ဆာန်မန်းနီး လူမန်းနီး	၁၈၃
၃၂။	ပြောင်းဆန်အောင် အပြောင်းမမြန်လိုက်ပါနဲ့	၁၉၁
၃၃။	အကောင် အချင်းအချင်းတွေပဲဥစ္စာ	၁၉၇
၃၄။	အခုထိ ခြောက်ကောင် မပြည့်သေးဘူး	၂၀၃
၃၅။	အလေးပြုက အဆွေးမုဒ် (MOOD) ပါကြစေ	၂၀၉
၃၆။	ခြင်္သေ့နဲ့ ကျား လမ်းခွဲပြီလား	၂၁၅
၃၇။	တောကို စွန့်သွားတာ တောသားတွေကောင်းဖို့	၂၂၁

အမှာစာ

ကာတွန်းချစ်သူမို့ ကာတွန်းရုပ်ရှင်များ၊ အထူးသဖြင့် တိရစ္ဆာန် ကာတွန်းရုပ်ရှင်များ၊ ပို၍ အထူးသဖြင့် ဝေါ့ဒစ္စနေ (Walt Disney) ၏ ကာတွန်းရုပ်ရှင်များနှင့် ကြုံကြိုက်သည့်အခါတိုင်း စိတ်ပါလက်ပါကြည့် ဖြစ်သည်ချည်း ဖြစ်ပါသည်။

ထိုအခါ ကာတွန်းလူသားဖြစ်သူ ကိုအော်ပီကျယ်က စကားတစ်ခွန်း ပြောတတ်လေ့ရှိပါသည်။ အဲသည့်အမူအရာတွေ၊ အဲသည့်စတိုင်တွေက တိရစ္ဆာန်တွေရဲ့ အမူအရာ၊ တိရစ္ဆာန်တွေရဲ့ စရိုက်မဟုတ်ဘူး သူငယ်ချင်း ရဲ့၊ လူတွေရဲ့အမူအရာ လူတွေရဲ့ စရိုက်တဲ့။ ဟုတ်ပါသည်။

ယုဒရပ်ကစ်ပလင်း (Rudyard Kipling) ၏ The Jungle Book ကို ကျွန်တော်တို့ကြိုက်ခဲ့ကြပါသည်။ ဂျော့အော်ဝဲလ် (George Orwell) ၏ Animal Farm ကို ကျွန်တော်တို့ ခံစားခဲ့ကြပါသည်။ ကမ္ဘာ့နိုင်ငံအသီးသီးက တိရစ္ဆာန်ပုံပြင်များ၊ တိရစ္ဆာန်ကာတွန်းများ။ လူကို ထင်ဟပ်တုပထား သည့် ဇာတ်လမ်းဇာတ်ကွက်များကြားမှာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ပြန်သုံးသပ် နိုင်ဖို့ အခွင့်အရေးရအောင် တိရစ္ဆာန်အရုပ်ကလေးများက စွမ်းဆောင်ပေး ခဲ့ကြပါသည်။

ပထမ ထွက်ခဲ့သည့် “တောပါးစပ်”၊ ဒုတိယထွက်ခဲ့သည့် “တောစန္ဒရား”၊
 ယခု တင်ဆက်လိုက်သည့် “တောကြီးထဲမှာကတော့ ဆောရီးပဲ” တို့သည်
 7 Dayနေ့စဉ် သတင်းစာတွင် တနင်္ဂနွေနေ့တိုင်း ဖော်ပြခဲ့သည့် ကျွန်တော့်
 သရော်စာများဖြစ်ပြီး တိရစ္ဆာန်များဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားသည့် စာစုများ ဖြစ်ပါ
 သည်။ လူတွေကို ကိုယ်စားပြုထားသည့် စာများဟု ယူသော်ရပါ၏။
 ဘယ်ကလူတွေလဲဟု အမေးရှိခဲ့သော် စာဖတ်သူ ကိုယ်တိုင်သာလျှင် အဖြေ
 ပေးခဲ့စေလိုပါကြောင်း မေတ္တာရပ်ခံရပါသည်။

ဂျက်ကွမ်းခြံကုန်း
 ရန်ကုန်မြို့

ဘေးရီး

ထိုကိစ္စကို

ဘေးရီးပု

အားပေးပါ။

mgyc.com

mgyc.com

သစ်နှစ်ကတည်းက
အားလုံးကတည်းက
အားလုံးကတည်းက
အားလုံးကတည်းက

(၁)

မြီးတိုဆိုတဲ့ ကြောင်မကြီး စုံနဲ့သာမြိုင်တောထဲကို မျက်စိလည်လမ်း မှားကာ ရောက်ရှိလို့လာရာက စ,လို့ ယခု ဆက်လက်ဖော်ပြ လတ္တံ့အံ့သော အကြောင်းချင်းတစ်တွေက ဆက်တိုက်ကြီးဆိုသလို ဖြစ်ပေါ်လို့လာရလေ တာပါ။ ဟုတ်တယ်။ ကြောင်မကြီး မြီးတို။ ဘယ်ကနေ ဘယ်လို မျက်စိ လည် လမ်းမှားလာခဲ့လေသလဲဆိုတာကိုဖြင့် ဘယ်သူက အတိအကျ သိရှိ နိုင်ပါလိမ့်မလဲ။ သူလည်း တိရစ္ဆာန်ပဲဥစ္စာ။ ခြေဦးတည့်ရာ ဟိုခုန်၊ သည် လွှားရင်း ညအခါလို မှောင်မှောင်မည်းမည်းကြီးထဲမှာ လူရွာကို လွန်မြောက် လို့ တောထဲကို ရောက်လာတာမျိုး ဖြစ်ချင်ဖြစ်မှာပေါ့။

သူမြီးတိုဖြစ်ကြောင်းကို ပထမတော့ အဘယ်တိရစ္ဆာန်ကမှ မသိကြပါ ဘူး။ သူကိုယ်တိုင်က ဖွင့်ပြောမှ သိကုန်ကြတာပါ။ နေဦး။ သူနဲ့စတွေ့တဲ့ တိရစ္ဆာန်တွေက တောကြောင်တွေခင်ဗျ။ ကြောင် ကြောင်ချင်းဆိုတော့ လည်း ရင်းနှီးကုန်ကြလေတာပေါ့။ အဲသမှာ သူက စပြောတာပါ။

“ကဲ . . . အဆွေတို့ နာမည်ကလေးတွေ ပြောပြပါဦး၊ ကိုယ်ကတော့ မြီးတို” . . . တဲ့။

သူ့မိတ်ဆက်စကား ဆုံးဆုံးချင်းမှာကိုပဲ တောကြောင် လေးငါးဆယ် ကောင်က တစ်ပြိုင်နက်တည်းဆိုသလို “မြီးတို” လို့ ရေရွတ်လိုက်တဲ့ အသံ ဟာ ကျွက်ကျွက်ကိုညံသွားခဲ့ပါလေရဲ့။ ကြောင်မကြီး မြီးတိုက နာမည်နဲ့ လိုက်ဖက်စွာ နည်းနည်းကလေးတိုနေတဲ့ သူ့အမြီးကို ဟိုယမ်း သည်ယမ်း ပေါ့။

“ပြောလေ အဆွေတို့ နာမည်တွေ”

မြီးတိုက အဲသလိုလည်း ဆက်မေးလိုက်ရော တောကြောင်တွေ ငြိမ်ကျ သွားလိုက်တာ။ တော်တော်ကို ကြာသွားတာပါ။ ပြီးမှ တစ်ကောင်က . . .။

“တို့ . . . တောကြောင်တွေမှာ နာမည်မရှိဘူး”တဲ့။

ဟုတ်ပါတယ်။ တောကြောင်တွေမှာ နာမည်မရှိပါဘူး။ တောကြောင် တွေသာမက စုံနဲ့သာမြိုင်မှာ မှီတင်းနေထိုင်ကြတဲ့ ခြင်္သေ့၊ ဆင်၊ ကျား၊ ခွေး၊ နွား၊ ဒရယ်၊ ယုန်ငယ်၊ ချေ၊ ဆတ်၊ အဘယ်တိရစ္ဆာန်က နာမည်ပေး တတ်ကြမှာတဲ့လဲ။ ကျေးငှက်သာရကာ ငှက်ပေါင်းများစွာမှာ နာမည်မရှိ။ ရေမှာပျော်ပါး အရွယ်ရွယ် အစားစားသော ငါးတို့မှာလည်း နာမည်မရှိ။

“လူတွေမှာက နာမည်ရှိတယ်ဟဲ့ . . .။ လူတွေက သူတို့သာမကဘူး၊ သူတို့မွေးထားတဲ့ တိရစ္ဆာန်တွေကိုပါ နာမည်ပေးထားကြတာ”

အမြီးကလေး နည်းနည်းတိုတာကြောင့် မြီးတိုလိုတွင်နေတဲ့ ကြောင် မကြီးက သူလာခဲ့တဲ့ လူ့ရွာအကြောင်းကို သို့ကလို့ အနို့လိုကစလို့ ဖြည်း ဖြည်းချင်း ရှင်းပြလိုက်တဲ့အခါ စုံနဲ့သာမြိုင်တောကြီးထဲမှာ နာမည်ဆိုတဲ့ အကြောင်းအရာဟာ တောမီးပမာ ပျံ့နှံ့သွားပါတော့တယ်။

(၂)

ဝုတ်ကျားတဲ့။ ဝိုင်းလုံတဲ့။ ဘလက်ကီ (Blacky)တဲ့။ ဂျနီဖာ (Jennifer) တဲ့။ စုတ်ဖွားတဲ့။ ခွေးနာမည်တွေ။

မိဖြူတဲ့။ ရွှေဝါတဲ့။ ကစ်ကစ်တဲ့။ ယွန်းမိတဲ့။ ကြောင်နာမည်တွေ။

ကြာဖြူတဲ့။ အဝမ်းကြည်တဲ့။ ရွှေမန်းမေတဲ့။ တိုးမောင်တဲ့။ ရွှေတိုး တဲ့။ ငွေတိုးတဲ့။ နွားနာမည်တွေ၊ ကျွဲနာမည်တွေ။

ရွှေနီတဲ့။ ပျံလွှားတဲ့။ ဂျက်ကီ (Jackie)တဲ့။ တိမ်ယံတဲ့။ မြင်းနာမည် တွေ။

မိုမိုဆိုတာကတော့ ဆင်နာမည်ပဲပေါ့။

လူတွေဟာ သူတို့နဲ့အတူနေတဲ့ တိရစ္ဆာန်တွေကို နာမည်ပေးကြပါ တယ်။ လူတွေကိုယ်တိုင်ကလည်း နာမည်တွေနဲ့ပါ။

ဒါကို လူ့ရွာကနေ တိရစ္ဆာန်တွေနေတဲ့ တောထဲကိုရောက်လာတဲ့ ကြောင်မကြီး မြီးတိုက ခရေစေ့တွင်းကျ ရှင်းပြလိုက်တဲ့အခါကျတော့

အကောင်မှန်သမျှ နာမည်ပေးချင်ကြတယ် ဖြစ်ကုန်ကြပါလေရော။ ဒါနဲ့ အခုတလော လူတွေပေးနေကြတဲ့နာမည်တွေကတော့ ဒါမျိုးတွေပဲလို့ ဆိုကာ မြီးတိုက နာမည်လှလှဆန်းဆန်း တချို့ကို ရွတ်ပြရှာပါတယ်။

ဗဲဩ၊ သုမ်ည၊ ဗဲဗဲ၊ ဋ္ဌားရာ၊ အဏိတ်စ၊ သွဲယိမ်းသိုက်၊ မွေညီလျာ၊ လွေရာ၊ ရာဇုသုဝဏ်၊ လျှံရေဆက်ပိုက်၊ အိမ်ဇာမူး၊ နည်ဇာ၊ ရွေးရိပ်၊ တိမ်းမူးယံ၊ ပိုက်ပိုက်သျှို . . . စသည် စသည်။

“နာမည်တွေကတော့ အပျံ့စားတွေပါလား မြီးတိုရ . . . အနို့ဘဇာ အဓိပ္ပာယ်တွေတဲ့တဲ့”

“အဓိပ္ပာယ် . . . ဟုတ်စ အဓိပ္ပာယ်တော့ ဘယ်သိပါ့မတဲ့”

တိရစ္ဆာန်ကလေးတွေ နည်းနည်းတော့ ငိုငိုကျသွားကြတာ အမှန်ပါ။ ဘာအဓိပ္ပာယ်မှန်းမသိတဲ့ နာမည်တွေလို့ ဆိုတာကိုး။

(၃)

နာမည်ဆိုတာ ခေါ်လို့လွယ်အောင် ပေးရတာလို့ ဆိုပါတယ်။ ဆိုကြပါစို့ Stefani Germanotta ဆိုတာကြီး။ အဲသည့်မိန်းကလေးက အဲသည့် နာမည်ကြီးကို မသုံးဘဲ လေဒီဂါဂါ (Lady Gaga) လို့ လုပ်လိုက်တဲ့အခါ ကျတော့ ခေါ်ရတာ လွယ်မသွားပါလား။

အနို့သော် အထက်တစ်နေရာမှာ ဖော်ပြခဲ့သလို မြီးတိုပြောပြတဲ့ နာမည်တွေကကျတော့ ခေါ်ဖို့ ခက်လိုက်တာ။ ဘာအဓိပ္ပာယ်မှန်းလည်း မသိ။ သို့သော် လှလှဆန်းဆန်း ကလေးတွေတော့ ဖြစ်သဗျ။ တိရစ္ဆာန်တွေက အဲသည့်နာမည်မျိုးတွေ သဘောကျကုန်ကြတာ။

ဥပမာ - နွားကြီး ဗဲဩ။ ကျွဲကြီး သုမ်ည။ တောင်ဆိတ်ကလေး ဗဲဗဲ။ ဆင်ကြီး အဏိတ်စ။ သမင်မကလေး မွေညီလျာ။ ဒေါင်းမကလေး ရာဇုသုဝဏ်။ နာမည်တွေ . . . နာမည်တွေ။

ငါးရာငါးဆယ် ဇာတ်ဝတ္ထု ဘုတ်အုပ်ကြီးထဲမှာ “နာမည်ကောင်း ရွေးသူအကြောင်း”ဆိုတဲ့ ဇာတ်ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်ပါသဗျ။ ဧက နိပါတ်မှာပါတဲ့ “နာမသိဒ္ဓိ”ဆိုတဲ့ ဝတ္ထုပေါ့။ ရွာစဉ်လှည့်ပြီး နာမည်ကောင်းလိုက်ရှာတဲ့ လုလင်ဟာ ငသက်ရှည်လို့ဆိုတဲ့သူ သေတာကို တွေ့ခဲ့ရ၊ ငခရီးလို့ဆို

တဲ့သူ လမ်းမှားနေတာကို တွေ့ခဲ့ရ၊ သူ့ဌေးမလို့ဆိုတဲ့သူ ကျွန်ခံနေတာကို တွေ့ခဲ့ရတာကြောင့် နာမည်ဆိုတာ ပညတ်ပါဆိုပြီး သဘောပေါက်သွားတဲ့ ဇာတ်ဝတ္ထုပါ။

သို့သော် သူ့ဘာသာသူ ပညတ်ချင် ပညတ်၊ မပညတ်ချင်နေ၊ စုံနဲ့ သာမြိုင်က တိရစ္ဆာန်တွေကတော့ ကြောင်မကြီးမီးတို့ပြောပြတဲ့ လူ့ရပ်လူ့ ရွာမှာ လူရော တိရစ္ဆာန်ပါ နာမည်လေးတွေ မှည့်တတ်ကြပုံကို သဘော ကျပြီး တစ်တောလုံး နာမည်မှည့်ဖို့ ဖြစ်ကုန်ကြပါပြီ။

“အဓိပ္ပာယ်ရှိချင်ရှိ၊ မရှိချင်နေ . . . နာမည်ရှိတာ ကောင်းပါတယ်။ အဲ . . . နာမည်တော့ မပျက်စေနဲ့။”

ဂျက်က အဲသလို အကြံပေးတဲ့အခါ တိရစ္ဆာန်ကလေးတွေက မျက်စိ ကလေးတွေနဲ့ ဝိုင်းကြည့်ကြသဗျ။ နာမည်ပျက်တယ်ဆိုတာကို တိရစ္ဆာန် တွေက နားလည်ပုံမရပါဘူး။

“ဒေဝဒတ်တို့ . . . ဟစ်တလာတို့ မူဆိုလိုနီတို့ အဲသည့်နာမည်မျိုး တွေကို နာမည်ပျက်တယ်လို့ ခေါ်တယ် . . .၊ ဘယ်သူကမှ ထပ်မမှည့်ချင် ကြတော့ဘူး။ လူတွေဟာ သူတို့ချစ်တဲ့ တိရစ္ဆာန်တွေကိုတောင် အဲသည့် နာမည်မျိုးတွေ ပေးလေ့မရှိကြဘူး။”

ဟုတ်တယ်လေ။ ကိုယ်ချစ်တဲ့ တိရစ္ဆာန်ကလေးတွေကို ကိုယ်ကြိုက် တဲ့ မင်းသမီး၊ မင်းသား၊ အဆိုတော်၊ ဇာတ်မင်းသားတွေရဲ့ နာမည်တွေပဲ ချစ်စနိုးပေးလေ့ရှိကြတဲ့ဥစ္စာ။ ဟစ်တလာလို့ပေးပါ့မလား။ ဒေဝဒတ်လို့ ပေးပါ့မလား။ မူဆိုလိုနီလို့ပေးပါ့မလား။ ဂျက်ရဲ့စကားကို ထောက်ခံရင်း နဲ့ ကြောင်မကြီး မီးတို့က သေသေချာချာ ဆက်ရှင်းပြလိုက်တဲ့အခါ စုံနဲ့သာ မြိုင်က တိရစ္ဆာန်တွေ သဘောပေါက်သွားကြပုံရပါတယ်။

ဪ . . . စုံနဲ့သာမြိုင်က တိရစ္ဆာန်တွေ လောကမှာတောင် မမှည့် ခေါ်ချင်တဲ့ လူနာမည်တွေ ရှိနေပါ့ကလား။ မီးတို့ဆိုတာကမှ ကျက်သရေ ရှိသေး။

ଅଧ୍ୟାୟ

ଗଣନା

ପଦ୍ଧତି

୩

ମୁଖ୍ୟ
ଅଧ୍ୟାୟକ

(၁)

ဒေါက်တာဂုတ်ကျားနဲ့ ဒေါက်တာစုတ်ဖွားတို့ပါလား ဘယ်လဲဗျ”
“လက်ခုပ်ပင်ကြီးအောက် ခဏသွားကြမလို့ပါဗျာ။ အနို့ဒေါက်တာ
မိုးမှောင်ကကော”

တောခွေးသုံးကောင် တောလမ်းတစ်ခုမှာ ဖြတ်သွားဖြတ်လာတွေ့ကြ
ဆုံကြတုန်း နှုတ်ခွန်းဆက်လိုက်ကြတဲ့အသံပါ။ နှစ်ကောင်က တစ်ဖက်၊
တစ်ကောင်တည်းကတစ်ဖက်။ ဂုတ်ကျားနဲ့ စုတ်ဖွားက နှစ်ကောင်ဘက်
က။ မိုးမှောင်က တစ်ကောင်တည်းဘက်က။ တစ်ကောင်ရဲ့နာမည်ကို
တစ်ကောင်က လှမ်းခေါ်ကြတဲ့အခါ ရိုးရိုးနာမည်တွေမဟုတ်တော့ဘဲနဲ့
ဒေါက်တာဆိုပြီး ဝိသေသပြုလို့ ခေါ်ဆိုကြတာကို သတိထားမိလိုက်သဗျ။
ဘယ်အချိန်က ဘယ်လိုလုပ်ကာ အဘယ်ဆရာတွေနဲ့ အဘယ်ပညာတွေကို
လေ့လာလိုက်စားခဲ့လေတယ် မသိ။ ခွေးသုံးကောင် ရင်ဆိုင်စကားပြောပုံကို
ကြားလိုက်ရတာကို ထောက်ချင့်ကြည့်ရုံနဲ့ ဒေါက်တာဘွဲ့တော့ရပြီးကြပြီလို့
ကောက်ချက်ချမိပါလေရဲ့။ တိရစ္ဆာန်တွေ စုဝေးနေထိုင်ကြရာ စုံနဲ့သာမြိုင်
တောကြီးထဲမှာ အဘယ်မည် သောကာလကများ ပီအိပ်ချ်ဒီပရီဂရမ် (PhD
program) တွေကို ဖုတ်ပူမီးတိုက်ဆွဲပြီး ဒေါက်တာပွဲကြီးကို ဆင်နွဲ့ခဲ့လေ
တယ်မသိ။

တောလမ်းကလေးအတိုင်း ဆက်လျှောက်လာလိုက်တဲ့အခါ တစ်နေ
ရာရောက်ပြန်တော့ နွားမကြီးတစ်ကောင်းရဲ့ အသံနဲ့ တည့်တည့်တိုးပြန်
လေသဗျ။ နွားမကြီးက သူ့သား နွားပေါက်စကလေးကို တစ်ခုခုကို ခိုင်းနေ
တဲ့ပုံပါ။

“မေမေပြောမယ် . . . ဟိုး အရှေ့ဘက် တောစပ်နားက ညောင်မှတ် ဆိတ်ပင်ကြီးကို သားသိတယ်မဟုတ်လား။ အဲသည့်မှာ ဒေါက်တာကြာဖြူ ဆိုတဲ့ နွားမကြီး တစ်ကောင်ရှိတယ်။ နွားနို့တစ်ပုလင်း ခဏချေးလိုက်ပါလို့ ပြော ဟုတ်ပလား . . . မနက်ဖြန်ခါ မေမေ ပြန်ဆပ်မယ်လို့။ အညာကုက္ကို ပင်ကြီးအောက်က ဒေါက်တာနှာတိုဆိုရင် မေမေ့ကို သူသိတယ်”

နွားကလေးက သူ့အမေ နွားမကြီး ဒေါက်တာနှာတိုစကားဆုံးတဲ့အခါ ဘွတ်အဲဆိုတဲ့အသံနဲ့ နာခံတော်မူပြီးတဲ့သကာလ အမြီးကလေးကို လေထဲ မှာတန်းထားပြီးတဲ့အခါ ကဆုန်ပေါက်လို့ ခုန်မြောက်ကာပြေးထွက်သွားခဲ့ ပါလေသဗျ။

(၂)

“အနို့ . . . အဆွေမြေခွေးရေ၊ စုံနဲ့သာမြိုင်မှာ ပီအိပ်ချ်ဒီဆိုပြီး အစီ အစဉ်တလွဲတွေကို မပီမပြင်ဆွဲပြီးတဲ့သကာလ ရင်မှာ မအေးချမ်းရတဲ့ ပညာ ရေးလမ်းကြောင်းကြီး ဖောက်နေရတဲ့အကြောင်းကလေးများရှိခဲ့ရင် လင်း ပါလေဦး ခင်ဗျ”

အဲဒါ ဂျက်ကွမ်းခြံကုန်းရဲ့ မေးခွန်းစကားပါ။

“အပိုမလုပ်ဘဲနဲ့ အတိုချုပ်ပြောရရင် လူသားတွေကို အူယားလို့ခင်ဗျ”

အို . . . ဘယ့်နှယ်လူသားတွေကိုပဲ အူယားရပြန်လေသတဲ့။ လူတွေ က သက်ဆိုင်ရာဘာသာရပ် နယ်ပယ်တစ်ခုခုမှာ ရူးရူးမိုက်မိုက်နဲ့ စူးစိုက် ကာ အာရုံဝင်စားနှစ်မြုပ်ထားပြီးတဲ့သကာလ အသစ်တွေ့ရှိချက်တစ်ခုခု ကို လူ့လောက အကျိုးအတွက် အသုံးချရန်အလို့ငှာ တွေးခေါ်မြော်မြင်ဖော် ထုတ်တာကြောင့် ဒေါက်တာ အော့ဖ် ဖီလော်ဆော်ဖီ (Doctor of Philoso- phy) ဆိုပြီး ဘွဲ့ဒီဂရီ အပ်နှင်း ချီးမြှင့်လေတဲ့ဥစ္စာ။ တိရစ္ဆာန်တွေက အူယား ရပြန်လေသတဲ့။

“ငါတို့တိရစ္ဆာန်တွေလည်း ပီအိပ်ချ်ဒီလုပ်နိုင်ပါတယ်ကွလို့ လုပ်ပြ ချင်တာပါ။ မခံချင်လွန်းလို့” တဲ့။

အဲသဟာ တောကို ဦးဆောင်နေသူ မြေခွေးရဲ့ အယူအဆပါ။

နွားမကြီးကြာဖြူက လယ်တစ်ကွက်မှာ မြက်ဘယ်နှပင်ရှိသနည်းဆို

တဲ့ ကျမ်းဘုတ်အုပ်နဲ့ ဒေါက်တာဘွဲ့ကို ဆွတ်ခူးရရှိခဲ့ပါလေသတဲ့။ နွားမကြီးနှာတိုကကျတော့ စုံနဲ့သာမြိုင်၌ နှစ်စဉ်နွားချေးထွက်ရှိမှု အညွှန်းကိန်းဆိုတဲ့ ကျမ်းဘုတ်အုပ်နဲ့ ဒေါက်တာ၊ ဂုတ်ကျားဆိုတဲ့ခွေးက ခွေးများအဘယ့်ကြောင့် အူသနည်းကျမ်းဘုတ်အုပ်နဲ့ ဒေါက်တာ၊ စုတ်ဖွားဆိုတဲ့ခွေးက ခွေးနဲ့လူသားဆိုတဲ့ ကျမ်းဘုတ်အုပ်နဲ့ ဒေါက်တာ၊ မိုးမှောင်ဆိုတဲ့ခွေးက အမြီးနှုတ်ရခြင်းအကြောင်းရင်းများကျမ်းဘုတ်အုပ်နဲ့ဒေါက်တာ။ ခုန်အုပ်နည်းအမျိုးမျိုးနဲ့ ဒေါက်တာဖြစ်တဲ့ ကျား၊ အောက်အိအီးအွတ်ရဲ့ အနှစ်သာရနဲ့ ဒေါက်တာဖြစ်တဲ့ တောကြက်ဖ၊ မျောက်နဲ့လူသား တူပုံများနဲ့ ဒေါက်တာဖြစ်တဲ့ မျောက်၊ သစ်ဆွဲနည်းအမျိုးမျိုးနဲ့ ဒေါက်တာဖြစ်တဲ့ဆင်၊ ရေငုပ်နည်းပေါင်းချုပ်နဲ့ ဒေါက်တာဖြစ်တဲ့ဖျံ၊ အို . . . တစ်တောလုံးရှိရှိသမျှ၊ နာမည်ရှေ့မှာ ဒေါက်တာတွေတပ်ကုန်ကြသဗျ။

(၃)

တစ်ရက် ဦးညောင်မြေခွေးအပါအဝင် ကြက်တူရွေးငှက်ကြီးရယ်၊ သာလိကာကြီးရယ်၊ ဇီးကွက်ကြီးရယ်၊ ဂျက်ရယ် စကားထိုင်ပြောနေဖြစ်ကြရင်းနဲ့ ဒေါက်တာဖြစ်ကုန်ကြတဲ့ တိရစ္ဆာန်လောကကြီး အကြောင်းဘက်ဆီကို စကားဝိုင်းက ခြေဦးလှည့်သွားမိသဗျ။

“ဂျက်ရေ . . . အဆွေတို့ လူတွေဆီမှာ ကျုပ်တို့လောက် ဒေါက်တာများပုံမရဘူးထင်တယ်” တဲ့။

“ဟုတ်ပ အဆွေမြေခွေးရယ်။ တချို့တွေက ဒေါက်တာဆိုတာကို တောင် နာမည်ရှေ့မှာ မတပ်လိုကြဘူးခင်ဗျ”

ဂျက်က အဲသလိုပြောပြီးတဲ့အခါ ပိုလင်းသွားဖို့ရာ အတိုကလေးရှင်းပြရပါလေသဗျ။ သမိုင်းပညာရှင်ကြီး ဒေါက်တာသန်းထွန်းက သူ့ကိုယ်သူ ဘယ်တော့မှ ဒေါက်တာလို့ မရည်ညွှန်းကြောင်း၊ မြန်မာစာပေပညာရှင်ကြီး ဒေါက်တာလှဘေကလည်း ဒေါက်တာဆိုတဲ့အရာကို သူနဲ့ သက်ဆိုင်တဲ့ လုပ်ငန်းခွင်မှာသာ သုံးပြီး မဆိုင်တဲ့နေရာတွေမှာ သုံးတာဟာ အလွန်ရယ်စရာကောင်းတယ်လို့ ရေးသားခဲ့ဖူးကြောင်း၊ လယ်တီဆရာတော်ဘုရားဟာ ဂုဏ်ထူးဆောင်ချီးမြှင့်ခဲ့တဲ့ ဒေါက်တာဘွဲ့ကို ဘယ်သောအခါကမှ ထည့်

မသုံးကြောင်း၊ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်ဟာ ဘယ်နှခါမှန်းမသိလောက် အောင် ကမ္ဘာ့ပညာရပ်အသိုင်းအဝိုင်းက ချီးမြှင့်တဲ့ ဂုဏ်ထူးဆောင် ဒေါက် တာဘွဲ့တွေအပေါ်မှာ နကမ္မတီ တုန်လှုပ်မှုမရှိကြောင်း၊ ဒေါက်တာပပဝတီ အတွက် ရှောက်သီးသုပ်တစ်ပွဲဆိုတာမျိုး။ ဒေါက်တာကုသအတွက် စည် ဘိယာတစ်ခွက်ဆိုတာမျိုး၊ ဒေါက်တာဝဏ္ဏပဘာတို့ မိသားစုက အလှူတော် ငွေ ငါးကျပ်ဆိုတာမျိုး လုပ်သည်မှာ ရယ်ရွှင်ဖွယ်သာဖြစ်ကြောင်း ပြောပြ လိုက်မိပါသဗျ။

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒေါက်တာများတဲ့တောကို လူတွေရှိန်ပါတယ်ဗျ”
မြေခွေးနဲ့ သူ့ရောင်းရင်းတွေက မလျှော့ဘဲနဲ့ ဆက်ပြောနေခဲ့တာပါ။

“ကဲ . . . တစ်ခုမေးမယ်။ အဆွေမြေခွေးတို့တောမှာ ဒေါက်တာတွေ များလာပြီးတော့ ဘာတွေပိုထူးသွားသလဲ။ အဲဒါလေး ပြောပြစမ်းပါ”

“ဪ . . . ခက်ကပြီ။ အဲဒါတော့ ဘဇာထူးမှာတုံး ဆရာဂျက်ရယ်။ ခွေးကလည်းပြာပုံထဲမှာ အိပ်မြဲ၊ ကျွဲကလည်းရွံ့အိုင်ထဲမှာ လူးမြဲ၊ နွားက လည်း အိုင်ထဲကရေကို သောက်မြဲ၊ တွေ့တဲ့နေရာ မစင်စွန့်၊ ကြီးတဲ့အကောင် က ငယ်တဲ့အကောင်ကို အနိုင်ကျင့်။ အဲဒါ တောသဘာဝပဲဥစ္စာ” တဲ့။

မှန်ပါတယ်။ တိရစ္ဆာန်လောက တိရစ္ဆာန်သဘာဝပဲ နေကြပေမှာပေါ့။ အဲသဟာ ဘယ်နှခါကြောင့် လူတွေကို တုပကာ နာမည်ရှေ့မှာ ဒေါက်တာ တပ်ချင်ကြတာပါလိမ့်။ တစ်ကောင်နဲ့တစ်ကောင်တွေ့တဲ့အခါ နာမည်ရှေ့ မှာ ဒေါက်တာထည့်ခေါ်တာလေးကိုပဲ လျှာအရသာခံနေတဲ့တောကြီးထဲမှာ ခေတ်ကာလအလိုက် အနှစ်သာရကို မထည့်နိုင်ဘဲနဲ့ကဖြင့် နာမည်လှိုင်း ကြီးတွေက ဘယ်နှခါသို့ အဟုန်ပြင်းပြင်း၊ တိရစ္ဆာန်ကမ္ဘာက ဒုံရင်းဒုံရင်းပဲ မဟုတ်ပါလား။ သပူရီသအနွယ်ဝင် သူတော်စင် စာရှုသူ။

တစ်ဖက်
ပုံစံ
ပုံစံတို
အောင်မြင်
အောင်မြင်
အောင်မြင်

(၁)

စိန်ခေါ်တဲ့သဘောလား၊ သို့တည်းမဟုတ် ရိုးရိုးတန်းတန်းနှိုင်းနှိုင်း ယှဉ်ယှဉ်နဲ့ စေ့ငုချင်တဲ့ သဘောလား၊ အဲသဟာကိုတော့ သူ့ဝမ်းထဲမှာ ဘယ်နှာသို့ ရှိအံ့ဆိုတာ မမှန်းဆနိုင်တဲ့အတွက် ကျွန်ုပ် ဂျက်ကွမ်းခြံကုန်း က အဘယ်မှာ ပြောနိုင်ပါ့မတုံးဗျာ။ မြေခွေးခင်ဗျ။ သူက ဂျက်ကိုမေးတာ။ တစ်ကောင်တည်းတော့ ဘယ်ဟုတ်ပါ့မလဲ။ သူ့ နောက်လိုက်နောက်ပါ လေးငါးကောင်ကတော့ ထုံးစံအတိုင်းအနားမှာ ရှိနေကြတာပေါ့။ ခင်ဗျား တို့သိပါတယ်။ ဝံပုလွေရယ်၊ ကျားသစ်ရယ်၊ ခြင်္သေ့ရယ်၊ ကျားရယ်၊ ဆင် ရယ်။

‘လူ့ရုပ်လူ့ရွာနဲ့ တိရစ္ဆာန်ရုပ် တိရစ္ဆာန်ရွာ ဘဇာကတန်ဖိုးရှိသတုံးဗျ’ တဲ့။

အဲသဟာ မြေခွေးရဲ့ မေးခွန်းပါပဲ။ စိန်ခေါ်တာလား၊ နှိုင်းယှဉ်သိချင် လို့ ရိုးရိုးမေးတာလား။ မသိတတ်နိုင်ဘူးပေါ့။

‘လွယ်လွယ်ပြောဖို့ကဖြင့် ခက်ပေလိမ့်မပေါ့။ အဆွေတော် မြေခွေး ရေ အနို့ပင်ဖြစ်လင့်ကစား တန်ဖိုးရှိသောအဆွေရဲ့ စုံနဲ့သာမြိုင်တောကြီး ကိုဖြင့် ကျွန်ုပ်ကို မိတ်ဆက်ပေးသင့်ပါရဲ့’

အဟတ်တဲ့။ ထုံးစံအတိုင်း မြေခွေးရဲ့ ရယ်သွမ်းသွေးလိုက်တဲ့အသံက မေ့မေ့ပျောက်ပျောက် မဖြစ်နိုင်စရာ သွေ့သွေ့ခြောက်ခြောက်ကြီးပါ။ အဖိုး ကြီးတဲ့တောကို စလိုးလီး (slowly) သဘောနဲ့ လိုက်ပြပေဦးမှဆိုတဲ့ နိမိတ် သဏ္ဍာန်အကွက်ကလေးတွေနဲ့ တိရစ္ဆာန်မျက်နှာပေးရယ်ပါ။

‘အဆင်သင့်မှဖြင့် သင်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့တောလုံးပတ်လည်ခြေဆန့်ကာ

စုံနဲ့သာမြိုင်ရဲ့ အဖိုးထိုက်တန်ပုံတွေကို ရှုစားကြစို့လား ဂျက်ဆရာ’
 မြေခွေးနဲ့ သူ့ရောင်းရင်းများက စုံနဲ့သာမြိုင်ထဲက သူတို့တန်ဖိုးထားရာ
 အရာတွေကို ပြသလိုပါကြောင်း စိတ်မာန်တကြွကြွနဲ့ ဖိတ်မန္တကပြုလာခဲ့
 တာပါ။ ဘာရမလဲ။ ဂျက်ဆရာကလည်း ရက်ဆာ (yes, sir) ပဲပေါ့။

(၂)

မျက်စိထဲမှာမြင်သာအောင် ပြောရရင် ဂျက်နဲ့ ဦးညောင်မြေခွေးနဲ့က
 ယှဉ်လျက်ခင်ဗျ။ ဟိုကျန်တဲ့ တောခေါင်းဆောင်တိရစ္ဆာန်တွေက အနောက်
 နားက ကပ်လိုက်လာတာပါ။ စုံနဲ့သာမြိုင်က တိရစ္ဆာန်တွေ ဘဇာကို တန်ဖိုး
 ထားကြသလဲဆိုတာကို ရှုစားဖို့ရာပေါ့။

အသို့နဲ့ ဖြည်းဖြည်းချင်းဆိုသလို ငေးငေးရင်းလျှောက်လာလိုက်ခဲ့
 ကြတာ တစ်နေရာရောက်တော့ တွေ့ပါပြီ။ သွေးသံတရဲရဲနဲ့ သားကောင်
 တစ်ကောင်။ ချေလား ဆတ်လား မကွဲပြားပါဘူး။ အသက်မှမရှိတော့တဲ့
 ဟာကလား။ ဝံပုလွေတစ်ကောင်က ဝင်ဆွဲလိုက်၊ ကျားက မာန်ဖီလိုက်။
 ဝံပုလွေက ဆုတ်ပြေးသွားလိုက်၊ ကျားက စားနေလိုက်။ ကြားဖြတ်ဆိုသလို
 ဆင်းဆင်းပြီးသုတ်တဲ့ ငှက်တစ်အုပ်ကလည်း အကောင်နှစ်ဆယ်ထက်
 မလျော့ဘူး။

‘တွေ့လား ဆရာကြီးဂျက်၊ ချေသားလတ်လတ်ဆတ်ဆတ်၊ ဆတ်
 သား လတ်လတ်ဆတ်ဆတ်၊ ဒရယ်သား လတ်လတ်ဆတ်ဆတ် အဲသဟာ
 တိရစ္ဆာန်တွေ တန်ဖိုးထားတဲ့အရာပေါ့ စားလို့ရတယ်လေ’

မြေခွေးက ခပ်ကြွားကြွားကလေးပြောတဲ့အခါ သူ့တိရစ္ဆာန်တွေက
 တစ်တပ်တစ်အားဆိုသလို ပါဝင်ခေါင်းညိတ်ကြသဗျာ။

ဆက်လျှောက်လာတော့ ဝက်ဝံကြီးတစ်ကောင်။ မိုးတိုးမတ်တတ်နဲ့။
 ဪ... မဟော်ဂနီပင်ကြီးရဲ့ အောက်နားဆီကကိုင်မှစွဲနေတဲ့ပျားအုံ
 ကြီးကို လှမ်းဆွဲနေတာကိုး။ သွားရည်တများများနဲ့။

‘ပျားရည်စစ်စစ်၊ အဲဒါတောမှာ တန်ဖိုးထားတဲ့ဥစ္စာပဲပေါ့’

တောတစ်အုပ်ရှိရာဆီရောက်တော့ တိရစ္ဆာန်တွေမှ အကြီးအသေး
 အစုံ။ ဆင်လိုအကောင်တွေလည်းပါ။ မျောက်လိုအကောင်တွေလည်းပါ။

ငှက်ပျောတော၊ ကြံတော၊ သရက်တော၊ ပိန္နဲတော။ ရှဉ့်ကလေးတစ်ကောင်
က မာလကာသီးတစ်လုံးကို မနိုင်မနင်းကိုင်လို့။ ယုန်ကလေးတစ်ကောင်
က ကန်စွန်းတစ်ညွန့်ကိုကိုက်လို့။ နောက်ယုန်တစ်ကောင်က မုန်လာဥကြီး
ထမ်းလို့။

‘သစ်သီးဝလံတွေက ပေါမှပေါ။ အဲဒါ တောရဲ့ တန်ဖိုးပေပ’

တစ်နေရာရောက်တော့ သမင်တစ်အုပ်က မြေကြီးကို လျှာနဲ့လျက်နေ။
တစ်နေရာရောက်တော့ နွားတစ်အုပ်က ချောင်းစပ်မှာ ရေသောက်ဆင်းနေ။

‘စားဖို့ရာ အသီး၊ ဝါးဖို့ရာ အသား၊ သောက်ဖို့ရာ ရေ။ အဲဒါ တောမှာ
တန်ဖိုးထားတာတွေပေါ့၊ ဂျက်ဆရာရဲ့’

မြေခွေးက အဲသည့်လိုလည်း ပြောပြီးရော အဟတ် အဟတ်နဲ့ နှစ်
ထပ်ဆင့်ရယ်ပြီးတဲ့အခါ ဂျက်ကို ဆက်မေးပါတယ်။ လူ့ရုပ်လူ့ရွာမှာ
အဲသလိုတန်ဖိုးထားတာတွေ ရှိလို့လားတဲ့။

‘လိုက်ခဲ့ ပြမယ်’

အဲဒါ ဂျက်ပြောခဲ့တဲ့ အတိုဆုံးစကားပါ။

(၃)

ဂျက် မြေခွေးနဲ့ သူ့အဖွဲ့ကို လူ့ရုပ်လူ့ရွာတစ်နေရာကိုခေါ်လာပြီးတဲ့
သကာလ လူငယ်ကလေးတစ်ယောက်ကိုတွေ့တော့ အဲသည့်လူငယ်ရဲ့
ရင်ဘတ်ပေါ်က ဓာတ်ပုံရင်ထိုးကလေးကို လက်ညှိုးထိုးပြလိုက်ပါတယ်။

‘အဲသဟာ ဘယ်သူတုံးဗျ’

‘ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းပေါ့’

အိမ်တစ်အိမ်ကိုရောက်သွားတဲ့အခါ ဧည့်ခန်းတစ်နေရာက စင်မြင့်
ပေါ်မှာတင်ထားတဲ့ ပန်းပုကလေးတစ်ခုကို ပြလိုက်မိပြန်ပါတယ်။ ကိုယ်
တစ်ပိုင်းရုပ်တုကလေး။ ခေါင်းပေါင်းနဲ့။ တိုက်ပုံနဲ့။ အဘိုးအရွယ်။

‘လုပ်ပါဦး ဘယ်သူလဲဆိုတာ’

‘သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်း တဲ့’

မြေခွေးနဲ့အဖွဲ့က အချိန်နည်းနည်းရတယ်လို့ဆိုတာကြောင့် ဂျက်
လည်း ဗီယက်နမ်ဘက်ကို ခြေဦးလှည့်ဖြစ်ခဲ့ပြန်ပါတယ်။ ဆေးစိမ်ထားတဲ့

အလောင်းကိုပြပြီး ပြောဖြစ်ခဲ့ပြန်ပါရော။

‘အဲသဟာ ဟိုချီမင်း’

အိန္ဒိယဘက်ကိုဝင်သွားမိပြန်တော့ ဧရာမဓာတ်ပုံကြီးတစ်ပုံရှေ့ရပ်
ကာ ပြမိခဲ့ပြန်ပါပေါ့။

‘မဟတ္တမဂန္တီပါ’

ပိုက်ဆံကလေးနည်းနည်းပိုနေတာကြောင့် ဂျက်နဲ့တိရစ္ဆာန်တစ်စုတို့
ဟာ တောင်အာဖရိကကို ရောက်သွားပြန်ပါလေရော။ ဧရာမရုပ်တုကြီး။
နယ်လ်ဆင်မင်ဒဲလားတဲ့။ အမေရိကကိုဆက်။ အေဗရာဟင်လင်ကွန်း။

‘အနို့ နေဦးဆရာကြီးဂျက်ရဲ့ လူတွေက အဲသဟာတွေကို တန်ဖိုးထား
တယ်ဆိုတော့ ယင်း ၎င်းလူကြီးတွေက စားလို့ရလို့လားဗျာ’

‘ဟုတ်တယ်၊ ခင်ဗျားမေးထိုက်တယ်။ စားလို့လည်းမရဘူး။ ဝါးလို့
လည်းမရဘူး။ ဘာမှလုပ်မရဘူး။ ဒါပေမဲ့ လူတွေက အဲဒါမျိုးတွေကို တန်ဖိုး
ပိုထားကြတယ်ဗျာ။ ချစ်တယ်၊ ကြည်ညိုတယ်၊ လေးစားတယ်၊ အားကျ
တယ်၊ အတုယူတယ်။ ဒါနဲ့ အဆွေတို့ စုံနဲ့သာမြိုင်မှာရော အဲဒါမျိုးတန်ဖိုး
ထားရတဲ့အရာတွေ ရှိလား’

မြေခွေးရော၊ သူနားက တိရစ္ဆာန်တွေရော စွေစွေစောင်းစောင်းကြီး
ခင်ဗျ။ ဂျက်ကိုကြည့်နေကြတာ။

‘ဒါတော့ အဆွေလည်း သိသားနဲ့ ဆရာဂျက်ရော၊ တောကို အဆွေ
ကြည့်ခဲ့ပြီးသားဥစ္စာ ကျုပ်တို့ကတော့ သုံးလို့ရတဲ့ဟာ တန်ဖိုးထားတာပဲ’

တိရစ္ဆာန်အဖွဲ့တောကိုပြန်မယ့်နေ့က အမေဓာတ်ပုံကလေး ဂျက်က
အလွမ်းပြေကြည့်နေတဲ့အခါ သူတို့နားလည်ကြပုံမရဘူး။ မစားရ မသောက်ရ
ဘာလုပ်နေတာလဲဆိုတဲ့သဘောပေါ့။ ပန်းချီတစ်ချပ်၊ ကဗျာတစ်ပုဒ်၊ ဘုရား
တစ်ဆူကိုလည်း သည်အတိုင်းပါပဲ။ လူ့ရွာဟာ စုံနဲ့သာမြိုင်လောက်
တန်ဖိုးထားစရာတွေ မရှိပါဘူးလို့ ထင်နေတဲ့ပုံမျိုး။ ထားပါလေ။ လူတွေထဲ
မှာတောင်မှ တိရစ္ဆာန်ပမာ စုံနဲ့သာမြိုင်ဆန်နေတဲ့သူတွေက ရှိနေကြတာ
မဟုတ်လား။

বঙ্গবন্ধু
শ্রী: শ্রী:
স্বাধীনতা
স্বাধীনতা
স্বাধীনতা

(၁)

“ဘာကွ ရာဇဝင်ရိုင်းလိုက်လေကွာ” တစ်ခုသော နွေဦးရာသီ။ လက်ပံ ပွင့်တို့ နွေဦးအဝင်လေရူးစဉ်မှာ ကြွေမြူးချင်တိုင်း ကြွေမြူးနေကြသည့် ကာလ။ ဆက်ရက်ငှက်တွေက သောသောညံညံ တောလုံးလျှံအောင် ဆူညံ ပွက်ထ တောဂီတနဲ့ ပီပီသသ ကြည်ကြည်မြဲမြဲ ဖြစ်နေကြသည့်ကာလ။ တပေါင်းငယ်မှညှာကျင်၊ နွေဦးဆန်းသစ်၊ ရွက်ရော်လှစ်လို့၊ ပုရစ်ကယ်ရွှေဥ၊ ပင်တိုင်းစုကာ၊ နုညိုစင်ကြသည့်ကာလ။ စုံနဲ့သာမြိုင်ဆိုတဲ့တောကြီးထဲမှာ မင်းမူနေတော်မူတဲ့ မြေခွေးမင်းဟာ တိရစ္ဆာန်တစ်ကောင်ယူလာပေးတဲ့ “လူသားနေ့စဉ်” သတင်းစာကြီးကိုဖတ်ကာ သို့ကလို ကြုံးဝါးလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်ခင်ဗျ။ ဘာကွ ရာဇဝင်ရိုင်းလိုက်လေကွာတဲ့။ ဟုတ်ပါတယ်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒါဟာ တောကို နားရွက်တံတွေးဆွတ်လိုက်တာပါပဲ။

ဘလက်လစ်တဲ့။ အင်္ဂလိပ်ဘာသာ ငါဆရာလို့ ဆိုရလောက်အောင် ဒွတ်ဒက်ရွတ်ရက်ပိုင်းဆိုင်ရာမှာ တစ်ဖက်ကမ်းခပ် မဟုတ်ချေသော်လည်း ဘလက်လစ်ဆိုတဲ့စကားလုံးအပေါ်မှာတော့ မြေခွေးဆရာ တွက်စစ်တတ် ပေသပေး။ ဘလက် (Black) ဆိုတာက အနက်၊ အမည်း။ လစ် (List) ဆိုတာက စာရင်း။ သည်တော့ ခြုံငုံကာ ကဗျာဆရာဉာဏ်နဲ့ ဘာသာပြန် လိုက်တော့ နာမည်ပျက်၊ နာမည်မည်း၊ နာမည်ဆိုး၊ နာမည်ညစ်၊ နာမည် လိမ်၊ နာမည်ကလိန်၊ နာမည်ရှုပ်၊ နာမည်ပွေ။ အဘယ်ဘက်ကနေ လှည့် ပြီး ဋီကာဖွင့်ဖွင့် အနီနာမည်နှင့်ကတော့ ဘယ့်နှာမှ ကျက်သရေမင်္ဂလာ မရှိနိုင်တဲ့ကိစ္စ။

တောကြောင်ခင်ဗျ။ မြေခွေးနဲ့ အလွန်တရာမှကို ခင်မင်ရင်းစွဲရှိတဲ့

တောကြောင်။ အဲသည့်တောကြောင်ကြီးကို လူတို့ရပ်ရွာဘက်ကနေ ဘလက်လစ် (Black List) လို့ခေါ်တဲ့ နာမည်ပျက်စာရင်းထဲကို ထည့်သွင်း လိုက်လေတယ်ဆိုလား။ အဲသည့်ကိစ္စဖော်ပြထားလေတဲ့ “လူသားနေ့စဉ်” သတင်းစာကို ရှုကာ မြေခွေးမင်းတောယံမှာ ဒေါကန်နေတော်မူတာပါ။

“တောကြောင်ကြီးဆိုတာက ငါ့တပည့် ငါ့ရောင်းရင်း၊ ငါ့မိတ်ဆွေ ငါ့သူငယ်ချင်း အဲသည့်လို တောကောင်ကိုမှ သဘောကြောင် မနောယောင် တွေနဲ့ ဘလက်လစ်ထဲ ထည့်တယ်ဆိုတဲ့အရေးဟာ စုံနဲ့သာမြိုင်ကို စော် ကားတာပဲ တုံ့ပြန်ရပေမှာပ”

အင်း . . . သဘောမကြည်သာတဲ့ တောလီဒါ (Leader) ကြီးအခုဖြင့် ဒေါဂီယာသွင်းခဲ့လေပြီထင်။

(၂)

“ဆရာဂျက် ဘလက်လစ်ဆိုတာက တော်တော်ဆိုးတဲ့ ကိစ္စပါလား ခင်ဗျ”

မြေခွေး အဲသည့်စကားကို မေးတုန်းက မျက်နှာတော် မကြည်သာရှာ ပါလေဘူး။ လူတွေထဲမှာ သူနဲ့တော်တော့ကို ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်တာမို့ အား ကိုးတကြီးနဲ့ ဂျက်ကွမ်းခြံကုန်းကို မေးတာပါ။

“ဆိုးပေါ့ အဆွေမြေခွေးရယ်။ လူဟာ နာမည်နဲ့ အသက်ရှင် အလုပ် လုပ်ကိုင်ကြရသမို့ ဥစ္စာနာမည်ပျက်မှဖြင့် ဘယ့်နှာသို့ အသက်ဆက်ရှင် မတုံးဗျာရယ်။ ကိုယ့်သား ကိုယ့်သမီး၊ ကိုယ့်မြေး ကိုယ့်မြစ်၊ တို့အဖေ၊ တို့အဘိုး၊ တို့အမျိုးကို တွက်စစ်တော့ ဘလက်လစ်ထဲမှာ ပါသကွဆိုတာ ဟာ ဂုဏ်ယူစရာမှ မဟုတ်လေတာဗျာရယ်”

ဂျက်က အဲသလို ပြောပြတဲ့အခါ လူတွေလောကမှာ ဘယ့်နှာသို့ လူတွေဟာ ဘလက်လစ်ထဲပါသလဲဗျာလို့ မြေခွေးက မေးပါတယ်။ အကြမ်းဖက်သမားတွေပါတာပေါ့။ ဝိသမလောဘသမားတွေ ပါတာပေါ့။ ငွေကြေးခဝါချတဲ့သူတွေပါတာပေါ့။ လူသားမျိုးနွယ်အပေါ် ရက်ရက်စက် စက် အပြစ်ကျူးလွန်တဲ့ သူတွေပါတာပေါ့ဆိုပြီး ရှင်းပြတဲ့အခါ မြေခွေးမင်း နည်းနည်းကလေး ဝေဝါးထွေပြားနေပုံရတာကြောင့် လင်းသွားအောင်လို့

ဆိုကာ ဂျက်က ဥပမာ ဥပမေယျကလေးတွေနဲ့ သာဓကဆောင်ကာ နာမ အမှောင်ကို မီးမောင်းထိုးပြရပါတယ်။

ဟစ်တလာဆိုတဲ့ နာမည်၊ မူဆိုလိုနီဆိုတဲ့ နာမည်၊ ပိုပေါ့ဆိုတဲ့ နာမည်၊ ဒေဝဒတ်ဆိုတဲ့နာမည်၊ အဇာတသတ်ဆိုတဲ့နာမည်၊ ဂဠုန်ဦးစော ဆိုတဲ့ နာမည်ကြားဖူးသလားပေါ့။ မြေခွေးက ခေါင်းညိတ်ပါတယ်။ အဲသည့် နာမည်တွေ ကောင်းသလား၊ မကောင်းသလားပေါ့။ မြေခွေး “တွေ” သွားပါ တယ်။

ဟုတ်တယ်လေ။ တောကြောင်ကို ဘလက်လစ်ထဲ ထည့်တယ်ဆိုတာ မှာလည်း အကြောင်းရင်းခံကဖြင့် ရှိချေသပေါ့။ မေမေကြက်မကြီးကို သာမကဘဲနဲ့ ကြက်ပေါက်စကလေး ဆယ်ကောင်ကိုပါ ရက်ရက်စက်စက် ဝါးစားခဲ့တာ၊ မွေးခါနီး ဖွားခါနီး ယုန်မကြီး မပေါ့မပါးကြီးနဲ့ ကန်စွန်းညွန့် ကလေးတွေ စားနေတုန်း လည်မျိုကနေ ကိုက်ဆွဲသွားခဲ့တာ၊ ပူးကလေး တွေ တန်းစီပြီး ရေသောက်ဆင်းကြတဲ့ အချိန်မှာ တစ်ကောင်မကျန် ကိုက် မျိုစားသောက်ပစ်ခဲ့တာ၊ တစ်ခါ တစ်ခါ လူရပ်၊ လူရွာထဲ နယ်ကျွံဝင်ရောက် ပြီးတဲ့ သကာလ ကြက်ဝင်ဆွဲ၊ ဘဲဝင်ဆွဲဝင်ဝင်လုပ်တာ။ တောကြောင်ကို လူတွေကြည့်မရ၊ ရှုမရ ဖြစ်နေတာကဖြင့် ကြာတော့ ကြာခဲ့ပါပြီ။

အဆိုးဆုံးက တစ်နှစ် နွေခေါင်ခေါင်ကြီးခင်ဗျ။ လ၊ကလည်း လမိုက် ညရယ်ပါ။ ဘယ်ကနေ ဘယ်လို စတယ်မသိပါဘူး။ စုံနဲ့သာမြိုင်မှာ တော မီးတွေ လောင်ပါလေရော။ တောကြောင်ကြီးက လက်ခမောင်းခတ်သတဲ့ ခင်ဗျ။ မီးထဲမှာ ပြေးလွှားနေရှာတဲ့ သတ္တဝါကလေးတွေကို ကြည့်ကာ တဟားဟား ရယ်သွမ်းသွေးရင်းက ယုန်ကလေးတွေ၊ တောကြက်တွေ၊ တောဘဲတွေ၊ ဆက်ရက်တွေ၊ ငှက်တွေကို တစ်ကောင်ပြီးတစ်ကောင် ဆွဲ ပြေးသွားလိုက်၊ ပြန်လာလိုက်၊ ဆွဲပြေးသွားလိုက်၊ ပြန်လာလိုက်။

ချုံ့ပြီးပြောရရင် တောမီးအလွန်မှာ တောကြောင်တို့ မိသားစုက လူ ရွာထဲသွားပြီး သားကောင်မျိုးစုံ အခြောက်အခြမ်းရောင်းဝယ်ရေး ကုမ္ပဏီ လီမိတက်ဆိုတာ သွားဖွင့်တယ်ဆိုလား။ တောကြောင်မကြီး တိရစ္ဆာန်တန် မဲ့နဲ့ ငွေစုဘဏ်ထဲ ဝင်ဝင်သွားတာကို တွေ့တယ်ဆိုလား။ လူတွေက တော် တော့ကို ချဉ်နေတဲ့အချိန်မှာ ဘယ်လိုမှ သည်းမခံကြတော့တာက လူတစ်

ယောက်မွေးထားတဲ့ ဒေါင်းမကလေး ခြံထဲမှာ က၊နေတုန်း တောကြောင်
က အလစ်ဝင်ဆွဲတဲ့ အမှုပါ။

အဲသည့်မှာ တောကြောင်ကို ဘလက်လစ်ဆိုပြီး လူတွေက လုပ်လိုက်
ကြတာပါ။

“ကျုပ်တို့ တိရစ္ဆာန်တစ်စုကတော့ သိပ်မကျေနပ်ဘူး ဆရာကြီးဂျက်
ရာ”တဲ့။

ဟုတ်ပါတယ်။ မြေခွေးနဲ့တကွ ကျားရယ်၊ ခြင်္သေ့ရယ်၊ ဝံပုလွေရယ်၊
ကျားသစ်ရယ်က တောကြောင်ကြီးကို ဘလက်လစ်ထဲထည့်တာ ဘဝင်မကျ
ကြောင်း ဂျက်ကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းကြီးပဲ ရင်ဖွင့်ပါတယ်။ လူတွေကို ပြောပေး
ဖို့လည်း ပူဆာပါတယ်။ ဂျက် မတတ်နိုင်ပါဘူး။

“စိတ်ထဲမှာ ထည့်မထားပါနဲ့ အဆွေမြေခွေးရာ ထားလိုက်ပါ”

“အလိုဗျာ ဘယ်နှာကြောင့်”

“လူတွေမှာက နာမည်ကိုယ်စီနဲ့လေဗျာ။ နာမည်ပျက်တယ်ဆိုတာ
ကြောက်စရာကောင်းကြပေမှာပေါ့။ အဆွေမြေခွေးတို့ တိရစ္ဆာန်တွေမှာက
မူလကတည်းက နာမည်မှ မရှိတဲ့ဥစ္စာ ပျက်ပျက်ပေါ့ မှုစရာမှမဟုတ်တာ”

မြေခွေးတိတ်သွားသဗျ။ လက်ခံတာလား၊ လက်မခံတာလား ဘယ်သိ
နိုင်ပါလိမ့်မလဲ။ စာဖတ်သူ သိချင်ရင် မြေခွေးသာ သွားမေးကြည့်ပေတော့။

အပူအကွေး

ပေလဲပေ

ဝါးညှာ

အမ

အဖိုးအိမ်

(၁)

“ကျုပ်ကို ဆင်လို့ မခေါ်ပါနဲ့လား” တဲ့။

ဂျက်ကွမ်းခြံကုန်း တော်တော့ကို ခေါင်းနောက်သွားသဗျ။ ချာလ ပတ်လည်ပုံကဖြင့် ကမ္ဘာ့ရဟတ်သဖွယ်ပါကလား အဆွေ စာရှုသူ။ ကျွန်ုပ် နဲ့ အဲသည့်သတ္တဝါကြီးနဲ့တွေ့ကြတာက ကြံခင်းကြီးထဲမှာခင်ဗျ။ အနီ သတ္တဝါကြီးက ကြံခင်းထဲမှာ ငွားငွားစွင့်စွင့်ကြီးရပ်ကာ ကြံပင်တွေကို တစ်ပင်ပြီး တစ်ပင်ဆွဲယူစားသောက်နေတဲ့ ကာလအခါသမယကလေး ပေပေါ့။

နေဦး။ ပုံပေါ်အောင်လို့ စဉ်းငယ်မျှကြိုးစားပြီး သရုပ်ဖော်လိုက်ဦး မယ်။ ယင်း ၎င်းအနီ သတ္တဝါကြီးမှာက အုတ်နံရံကြီးနဲ့တူတဲ့ ကိုယ်လုံးကြီး လည်းရှိလေသဗျ။ တိုင်လုံးကြီးတွေနဲ့ တူတဲ့ခြေထောက်ကြီးတွေလည်း ရှိလေသဗျ။ ယပ်တောင်နဲ့တူတဲ့ နားရွက်ကြီးတွေလည်းရှိလေသဗျ။ ကြိုး နဲ့တူတဲ့ အမြီးလည်းရှိလေသဗျ။ မြွေနဲ့တူတဲ့ နှာမောင်းလည်းရှိလေသဗျ။ လှံနဲ့တူတဲ့ အစွယ်ကြီးတွေလည်း ရှိလေသဗျ။ လက်နဲ့လျှောက်စမ်းစရာ မလိုဘဲ မျက်စိနဲ့တပ်အပ်သေချာမြင်နေရတဲ့ အကောင်ကြီးပေပ။ အဲသဟာ ကို ကျွန်ုပ်က “ဆင်” လို့ခေါ်ထည့်လိုက်တာ ဘဇာများ အမှားပါသွားပါ လေသလဲ။

“ကိုဆင်ကြီး ကြံတွေစုပ်လှပါကလား ခင်ဗျ”လို့

ကျွန်ုပ်က ပဋိသန္ဓာရစကားနဲ့ တိရစ္ဆာန်ဌာနအသွားမှာ သို့ကလို နှုတ် ခွန်းလှမ်းဆက်မိခဲ့တာပါ။ အဲသဟာကို မျက်ထောင့်နီကြီးနဲ့ တစ်ချက် လှမ်းကြည့်ပြီး ပြန်ပြောလိုက်ပုံကကြည့်လေ။

“ကျုပ်ကို ဆင်လို့ မခေါ်ပါနဲ့လား” တဲ့။

ဆင်ကြီးတစ်ကောင်လုံးကို တွေ့မြင်နေပါလျက်နဲ့ ဆင်လို့မခေါ်ပါနဲ့ လို့ဆိုတော့ကာ ကျွန်ုပ်က ဘယ်နှာသို့ခေါ်ရမှာတဲ့တုံး။ အဲလီဖင့် (ELEPHANT) လို့ ခေါ်ရမှာတဲ့လား။

“တိရစ္ဆာန် လို့ပဲ ခေါ်ပါ” တဲ့။

ကြည့်။ ဆင်ကြီးက ပြန်ပြောပုံ။ ဂျက်လည်း အူလည်လည်နဲ့ ကြံခင်းကြီးထဲ ဖြတ်ကာ ခရီးဆက်ခဲ့မိပါလေရဲ့။

(၂)

အို . . . လှလိုက်တဲ့ ပဲခင်းကြီး။ မြေဩဇာကောင်းလွန်းလို့ထင်ပါရဲ့။ တော်တော့ကို ပဲအမျိုးအစားစုံအောင် ပေါက်နေတဲ့ ပဲခင်း။ စုံနဲ့သာ မြိုင်ထဲက သတ္တဝါလေးတွေ ဖောင်းကန်အောင် ပြောင်းဆန်စားပေတော့ ဆိုတဲ့ ပုံစံမျိုးနဲ့ ပေါက်နေတဲ့ ပဲခင်း။

သမင်အုပ်စုကလေးတစ်စုခင်ဗျ။ ဆယ်ကောင်ကျော်ကျော် ဆယ့်ငါးကောင်မရှိတရှိလောက် ထင်ပါရဲ့။ လှုပ်လှုပ် လှုပ်လှုပ်နဲ့ နုတ်နုတ်ပြီးစားနေလိုက်ကြတာ။ သမင်ဖိုကြီးကများဆို ချိုတကားကားနဲ့။

“ဗျို . . . ကို ရွှေသမင်တို့

ကျန်းခံသာလို့

မာကြပါစခင်ဗျာ”

ကျွန်ုပ်က ထုံးစံအတိုင်း လှမ်းအော်ပြီး နှုတ်ဆက်လိုက်ပါတယ်။ အဲသမှာ ခေါင်းဆောင်သမင်ဖိုကြီးက ပဲညွန့်ကို ဆွဲယူဝါးစားနေရာက လန့်ဖျပ်သွားတဲ့ပုံနဲ့ တန့်ရပ်သွားကာ ပြန်ပြောလိုက်တဲ့ စကားက ဆင်ကြီးနဲ့ တစ်ထပ်တည်းပဲ ခင်ဗျ။

“ကျွန်ုပ်တို့ကို သမင်လို့ မခေါ်ပါနဲ့လား ဂျက်ဆရာ” တဲ့

မြတ်စွာဘုရား။ တောသားတွေရဲ့ သဘောတရားတွေက ဘယ်နှာသို့ ဖြစ်ကုန်ကြပါလိမ့်။ သမင်ကို သမင်မခေါ်ဘဲ တိရစ္ဆာန်လို့ခေါ်ကြရမယ် ဆိုတော့ကာ။

အဲသည်အထိ ဂျက်ကွမ်းခြံကုန်း စုံနဲ့သာမြိုင်ကို သဘောမပေါက်နိုင်

ခဲ့ရိုး အမှန်ခင်ဗျ။ တောလုံးပတ်လည် ခြေဆန့်ရှာကာ ကျားနဲ့တွေ့၊ နွားနဲ့တွေ့၊ ငါးနဲ့တွေ့၊ ဖားနဲ့တွေ့၊ တောကြက်တွေ၊ တောဝက်တွေ၊ တောငှက်တွေနဲ့တွေ့၊ အောင်းနဲ့တွေ့၊ ဒေါင်းနဲ့တွေ့၊ ကြိုးခွေနဲ့တွေ့၊ မိုးခွေနဲ့တွေ့၊ တွားသွားပြီး ဇွတ်သွားတတ်သူ ဖွတ်ကျားကြီးနဲ့လည်း တွေ့၊ အို . . . စကြဝဠာအနန္တ၊ သတ္တဝါအနန္တစုံနဲ့သာမြိုင်ထဲမှာ ရှိရှိသမျှသော သတ္တဝါတွေက သူတို့ကို တိရစ္ဆာန်ဆိုတဲ့ နာမည်တစ်မျိုးတည်းနဲ့ပဲ ခေါ်ဆိုကြဖို့ရာ ဂျက်ကွမ်းခြံကုန်းကို ပြောလာစဉ်မှာတော့ တာဝန်ရှိသူ ဦးညွှာင်မြေခွေးဆီသို့သွားဖို့ရာ ကျွန်ုပ်ဆုံးဖြတ်ခဲ့မိပါလေပြီတမဲ့။

(၃)

ဂျက်က ဂျက်ကြံသမျှ ဆုံခဲ့သမျှ တိရစ္ဆာန်ဟုပဲ ခေါ်ပေးပါဆိုတဲ့ သတ္တဝါအနန္တအကြောင်းပြောပြလို့ အပြီးမှာတော့ ဦးညွှာင်မြေခွေး ပြုံးပါတယ်။ ပြီးတော့ သူ့ရုံးခန်းဂူပေါက်ကြီးရဲ့ တည့်တည့်ဆီမှာရှိတဲ့ ကညင်ပင်ကြီးရှိရာဆီကို လက်ညှိုးထိုးပြပါတယ်။ ကညင်ပင်ကြီးရဲ့ ပင်စည်မှာ ကြော်ငြာစာရွက်တစ်ရွက်ကပ်ထားသဗျ။ မြေခွေးကလည်း သိစေချင်၊ ကျွန်ုပ်ကလည်း သိလိုလှတာကြောင့် အသာလျှောက်သွားပြီး ဖတ်ရှုမိသဗျ။

တိရစ္ဆာန်များ စည်းလုံးညီညွတ်မှု အထူးစိမ့်ကိန်းအမိန့်ကြေညာချက် တဲ့။ စုံနဲ့သာမြိုင်တောကြီးအတွင်း၌ မှီတင်းနေထိုင်ကြသော သတ္တဝါအသီးသီးသည် တစ်မြေတည်းနေ တစ်ရေတည်းသောက်များဖြစ်ပါလျက် သူက ဆင်၊ ငါက ကျား၊ ခင်ဗျားက ဖား၊ ကျွန်ုပ်က မြွေ စသည်ဖြင့် အမည်နာမများ ကွဲပြားခြားနားနေပေချေရာ တိရစ္ဆာန်ထုစည်းလုံးညီညွတ်မှုကို ထိခိုက်ပြီး အတွေးမွဲမွဲဖြင့် သွေးကွဲနေကြရပါသည်။ အနို့ဖြစ်ရာ သူကျား၊ ငါဆင်၊ သင်ဖား၊ ကျုပ်မြွေလုပ်မနေကြတော့ဘဲ အားလုံးကို တိရစ္ဆာန်ဟူသော အမည်တစ်မျိုးတည်းဖြင့် ခေါ်ဝေါ်ရန် တောကြောင်ကြီးက အဆိုတင်သွင်းလာပါသည်။ ယင်းအဆိုမှာ တောအရပ်နှင့် သဘောဓာတ်ညီမျှသော အဆိုဖြစ်သဖြင့် သတ္တဝါအသီးသီးကြား၌ LOVE မဟာကြီး ကြီးပြီးထွားလာစေရန်အလို့ငှာ ဤအမိန့်စာကို အနိမဟာကညင်ပင်ကြီးတွင် ကပ်ရှိသည့်အချိန်မှစ၍ တစ်ကောင်တစ်ကောင်ကို တိရစ္ဆာန်ဟူသောအမည်

ဖြင့်သာ ရည်ညွှန်းခေါ်ဆိုကြရန် . . . တဲ့။

ဪ . . . ဒါကြောင့်ကိုးလို့။ အဲသည်တော့မှ ဂျက်ကွမ်းခြံကုန်းကြီးလည်း သဘောပေါက်သွားခဲ့ရတော့တာပါ။ တောမီးတွေလောင်နေတုန်းမှာ တောကြောင်က တင်သွင်းခဲ့တဲ့ အဆိုပေကိုး။

(၄)

အသို့နဲ့ တစ်လလောက်အကြာမှာ စုံနဲ့သာမြိုင်ကို တစ်ခေါက်ပြန်ရောက်တော့ တိရစ္ဆာန်ဆိုတဲ့ နာမည်တစ်မျိုးတည်းကို သုံးပြီး ချီတက်နေတဲ့တောကြီးဖြစ်တာကြောင့် ငြိမ်းချမ်းလေပြီလို့ ယူဆပြီး မြေခွေးကိုမေးမိသဗျ။

- “မြွေက ဖားကို မျိုသေးသလော”
- “ကျားက နွားကို စားသေးသလော”
- “မိကျောင်းက သမင်ကို ဆွဲသေးသလော”
- “တောကြောင်က ရှဉ့်ကို ဖမ်းသေးသလော”
- “ဝံပုလွေက ဒရယ်ကို ချောင်းသေးသလော”
- “ခြင်္သေ့က ကျွဲကို လိုက်သေးသလော”
- “တောခွေးက ယုန်ကို ခုန်အုပ်သေးသလော”
- “ကျားနဲ့ ဆင် လယ်ပြင်မှာ တွေ့သေးသလော”

ဂျက်မေးသမျှကို မြေခွေးက မသက်မသာနဲ့ ရက်ဆာ (Yes,Sir)ချည်းပါပဲ။

ဂျက် ဘာမှဆက်မပြောတော့ပါဘူး။ တိရစ္ဆာန်တွေ တစ်ကောင်တစ်ကောင် ကြီးနိုင်ငယ်ညှင်းလုပ်နေတဲ့ တောကြီးထဲမှာ သွေးစည်းညီညွတ်ဖို့ရာအတွက် နာမည်တစ်မျိုးတည်းသုံးရုံနဲ့ ရလာမှာတဲ့လား။ တောကြောင်က အဆိုတင်သွင်း။ မြေခွေးတို့အဖွဲ့က သဘောကျ။ ဪ . . . နာမည်ပြောင်းရင် တောပြောင်းမယ်ထင်နေတာ။ ဒါကြောင့်လည်း တိရစ္ဆာန်ဖြစ်နေကြတာကိုး . . .။

mgyc.com

mgyc.com

အသံအလုံး
စေ့စပ်စေ့စပ်

အသံ
အသံ

အသံ
အသံ

(၁)

“ဒေါက်တာ အသောက” တဲ့ ခင်ဗျ။ ဆရာဝန်ကလေးရဲ့ နာမည်ကလှ လိုက်တာ။ “သောက” ဆိုတာကို စိုးရိမ်ပူပန်ခြင်းလို့ အနက်အဓိပ္ပာယ် ဖွင့်ဆို ကြတာမို့။ “အသောက” ဆိုတာက စိုးရိမ်သောကမရှိပါဘူးဆိုတဲ့ အနက် အဓိပ္ပာယ်ကို ဆိုက်ရောက်နေခဲ့လေတဲ့ဥစ္စာ။ ဆေးကုတဲ့အလုပ်နဲ့ အတော့ကို လိုက်တဲ့ နာမည်မျိုးပေါ့။ ဟုတ်ကဲ့ . . . ဒေါက်တာ အသောက။

ဆေးခန်းနာမည်ကလည်း လှတာပါပဲ။ “အဗျာဓိ” ဆေးခန်းတဲ့။ “ဗျာဓိ” က အနာရောဂါကျရောက်ခြင်းဆိုသမို့ဥစ္စာ။ “အဗျာဓိ” ဆိုတော့ အနာကင်းရာပေါ့။

စည်ပါတယ်။ သင်္ချိုင်းကုန်း၊ ဆေးရုံနဲ့ထောင်ဆိုတာဟာ မစည်ကား အပ်တဲ့ အရပ်ဒေသ သုံးပါးလို့ ဆိုသော်လည်းပဲ ဒေါက်တာအသောကရဲ့ “အဗျာဓိ” ဆေးခန်းကတော့ တိရစ္ဆာန်တွေနဲ့ တော်တော့ကို စည်ပါတယ်။ သည်ဆေးခန်းက စုံနဲ့သာမြိုင်တောကြီးထဲမှာ လာဖွင့်တာ ဘာကြာသေး လို့လဲ။ ရှိလှတစ်နှစ်ပေါ့။ တစ်နှစ်ခွဲပေါ့။ တိရစ္ဆာန်ဆေးကုတဲ့ပညာနဲ့ ဒေါက် တာဘွဲ့ရခဲ့တဲ့ ဆရာဝန်ကလေးက တိရစ္ဆာန်များရဲ့ အကျိုးစီးပွားအလို့ငှာ တိရစ္ဆာန်ဆေးကုခန်းလေး လာဖွင့်ခဲ့တာပါ။ ရောက်စက ဘာလုပ်တဲ့ အခန်း ပါလိမ့်ဆိုပြီး ပေစောင်း ပေစောင်းနဲ့ ကြည့်တတ်ကြတဲ့ တိရစ္ဆာန်တွေ။ အခုတော့လည်း ဆေးခန်းရှေ့မှာ ဝင်ကြ ထွက်ကြလို့။

စုံနဲ့သာမြိုင်မှာ ကျန်းမာရေးတစ်ခေတ်ဆန်းလေပြီတကားတမဲ့။

(၂)

တစ်ရက် တိရစ္ဆာန်ဆေးကုခန်းလေးရဲ့ ရှေ့မှာ တိရစ္ဆာန်ပေါက်စကလေးတချို့ကို အမေတွေက လက်ကလေးတွေတွဲလို့။ နွားပါသဗျ။ ကျွဲပါသဗျ။ မြင်းပါသဗျ။ ဆိတ်ပါသဗျ။ ရှူးရှူးကိစ္စတဲ့။ နို့စို့တဲ့ သတ္တဝါကလေးတွေ အကုန်လုံးလိုလို ရှူးရှူးနဲ့ပတ်သက်တဲ့ ပြဿနာတက်နေကြတယ်ဆိုတာကိုး။ ဆီးသွားလို့မရတာ။ ဆီးသွားလို့အားမရတာ။ ဆီးတွေ နီရဲနေတာ။ ဆီးသွားရင် ကျဉ်တာ။

ဒေါက်တာအသောက က စိတ်ရှည်လက်ရှည်နဲ့ မေးတဲ့အခါ မေးရင်းမေးရင်းနဲ့ အဖြေထွက်လာပါတယ်။ နို့တဲ့ခင်ဗျ။ လက်သည်တရားခံက။ အဲ . . .နို့မှုန့်လည်းပါတာပေါ့။ အလွယ်လမ်းကို လိုက်လာကြတဲ့ တောထဲက တိရစ္ဆာန်မကြီးတွေက သူတို့ ရင်သွေး တိရစ္ဆာန်ကလေးတွေကို နို့မတိုက်ကြတော့ဘူးလေ။ စုံနဲ့သာမြိုင်နဲ့ ကပ်နေတဲ့ ဟိုဘက်လူ့ရုပ်ရွာကလာရောင်းတဲ့ ရယ်ဒီမိတ် (Ready Made) နို့ပုလင်းမျိုးစုံ၊ နို့ဘူးမျိုးစုံ၊ နို့မှုန့်အထုပ်မျိုးစုံကို ဝယ်တိုက်ကြတယ်ဆိုလား။ တာဝန်ငြိမ်းတယ်။ အချိန်ကုန်သက်သာတယ်ဆိုပြီး တိရစ္ဆာန်တွေ သဘောကျနေကြတာတဲ့။ ဟော . . . အခု ရှူးရှူးကိစ္စပြဿနာတက်ပြီ။

ဒေါက်တာအသောက ပြောပုံအရ လူတွေက ပလတ်စတစ်တွေ ဘာတွေထုပ်တဲ့အခါမှာသုံးတဲ့ မယ်လမင်းဆိုတဲ့ ဓာတုပစ္စည်းကို ကုန်ကျစရိတ် အထူးသက်သာတယ်ဆိုပြီး နို့နဲ့ နို့ထွက်ပစ္စည်းထုတ်လုပ်ရေးမှာ ထည့်သုံးကြတယ်ဆိုတာကိုး။ မယ်လမင်းဆိုတာက ဆီးနဲ့ ဆီးလမ်းကြောင်းကို ဒုက္ခပေးတဲ့ပစ္စည်း။ ဒေါက်တာ အသောကက စုံနဲ့သာမြိုင်နဲ့ ကပ်နေတဲ့ အရပ်ကလူတွေထုတ်တဲ့ ကိစ္စကွစစတွေရေးထားတဲ့ နို့နဲ့ နို့ထွက်ပစ္စည်းတွေကို မသုံးကြဖို့ တိရစ္ဆာန်တွေကို ဆွေးနွေးလမ်းညွှန်ရလေသဗျ။

(၃)

တစ်ရက်ကျတော့ ဆင်ပေါက်စလေးတွေဗျ။ ဝက်ဝံပေါက်စလေးတွေရော၊ မျောက်ပေါက်စလေးတွေရော၊ နွားပေါက်စ၊ မြင်းပေါက်စအကောင်တော်တော်စုံပါတယ်။ ချောင်းကလေးတွေ တဟွပ်ဟွပ်ဆိုးလို့ပေါ့။ အမေ

ကိုယ်စီနဲ့ တိရစ္ဆာန်ဆေးကုခန်းထဲ ဝင်လာလိုက်ကြတာ။

“ဟောဗျာ . . . အဲသည့်
ဥစ္စာတွေက ဘာတွေတုံးဗျာ”

ဒေါက်တာအသောက က တိရစ္ဆာန်ကလေးတွေရဲ့ လက်ထဲမှာ ကိုယ်စီ
ကိုင်ထားတဲ့ ပလတ်စတစ်အတောင့်ရှည်ရှည်ကလေးတွေကို ကြည့်ရင်း မေး
သဗျ။ ဟုတ်ပါရဲ့။ နီနီ၊ ဝါဝါ၊ ပြာပြာ၊ စိမ်းစိမ်း ရောင်စုံပလတ်စတစ်
အတောင့်ကလေးတွေ။ အထဲမှာက အရည်ခပ်ပျစ်ပျစ်တွေနဲ့။ ဂျယ်လီ
(Jelly)အရည်ဆိုပါလား။ ဆိုင်ကလာမိတ်ဆိုတဲ့ ဓာတုပစ္စည်းဆယ်ဆနဲ့
ဆေးသကြားတစ်ဆရောထားတဲ့ ပါဝါသကြားတဲ့ခင်ဗျ။ အဲသဟာကို ဂျယ်
လီ (Jelly) လို့ခေါ်တဲ့ ကျောက်ကျောအရည်နဲ့ရော၊ ဆေးဆိုးပြီး ပလတ်
စတစ်အိတ်အတောင့်ထဲ ထည့်ရောင်းတော့ စုံနဲ့သာမြိုင်က တိရစ္ဆာန်ကလေး
တွေက ထိပ်ကလေးတွေဖောက်ပြီး တဖြတ်ဖြတ်နဲ့ စုပ်နေကြတာ။ မာမိနွား
ချိုတယ်ဗျ။ ဒယ်ဒီဆင် ချိုတယ်ရှင်ဆိုရင် တိရစ္ဆာန်ကြီးတွေက သွားကြီး
တွေဖြဲလို။ ခုတော့ တဟွပ်ဟွပ်အသံက တောမှာ လွတ်လွတ်ညံ့ခဲလေပြီ။

“ကိစ္စ ကွစ
စာတန်းတွေနဲ့
ခင်ဗျားတို့
တိရစ္ဆာန်တွေကို
ဒုက္ခပေးနေတာ
သိကြရဲ့လား”

ဒေါက်တာအသောက က တိရစ္ဆာန်တွေတက်ကနေ ခံပြင်းနေပုံရပါတယ်။

(၄)

တစ်ရက် တောစပ်က ပြန်လာတဲ့ ယုန်မကြီးနှစ်ကောင်နဲ့တွေ့တော့
ဒေါက်တာအသောက က ယုန်မကြီးတွေလက်ထဲက ဆီပုလင်းတွေကို လှမ်း
ကြည့်ပါတယ်။ ပလတ်စတစ်ပုလင်းတွေပါ။ ကိစ္စကွစ စာတန်းတွေနဲ့ပါပဲ။
ဆီဘူးတွေလို့ပဲ ဆိုကြပါစို့။

“ကန်စွန်းရွက်ကြော်စားမလို့ ဆရာရေ”တဲ့။ ယုန်တွေက။ စားသောက်

ဆိုင်က စွန့်ပစ်တဲ့ ဆီ၊ ရေမြောင်းထဲမှာ စွန့်ပစ်ထားတဲ့ဆီကစလို့ ဆီကြွင်း ဆီကျန်တွေကို တစ်နှစ်မှာ တန်ချိန်နှစ်သန်း၊ သုံးသန်းအထိ ချက်ရောင်း တဲ့သတင်းနဲ့ အဲသည်လိုလူတွေကို ဖမ်းကြောင်း ဆီးကြောင်းသိထားတဲ့ တိရစ္ဆာန်ဆရာဝန်ဒေါက်တာအသောက စိုးရိမ်သွားသဗျ။

“ဈေးအဆမတန် ပေါတယ်ဆိုပြီး ခြံစည်းရိုးဟိုဘက်ကဝင်လာတဲ့ ဆီတွေကို ကြည့်လည်း စားကြဦး ဒေါ်ရွှေယုန်တို့ရဲ့ . . .။
သွေးတိုး၊ နှလုံး၊ ကင်ဆာ ဒုက္ခတွေ့ကုန်မယ်နော်”

(၅)

တစ်ရက်မှာတော့ ဒေါက်တာအသောကနဲ့ ဂျက်နဲ့တွေ့ပါတယ်။ ဂျက်က ဆေးခန်းမှာ တိရစ္ဆာန်တွေနဲ့ စည်ရဲ့ မဟုတ်လားလို့ မေးတော့ သူက ခေါင်းညိတ်ပါတယ်။ ပြီးတော့ သက်ပြင်းချပါတယ်။

“တောခေါင်းဆောင် မြေခွေးက ကျုပ်ကို ခေါ်သတိပေးတယ်။ ဆရာကြီးဂျက်ရဲ့”တဲ့။

ဂျက်က ဆိုပါဦးလို့ စကားကို ထောက်ပေးတော့ တိရစ္ဆာန်တွေကို ဆေးကုတာ ရိုးရိုးကုပါလို့ပြောတယ်ဆိုလား။ လူတွေထုတ်တဲ့ ပစ္စည်းတွေ မကောင်းလို့ ဘာညာဆိုတာမျိုး ထည့်မပြောပါနဲ့တဲ့။ တိရစ္ဆာန်နဲ့ လူချစ် ခင်မှုတွေ ပျက်ပြားသွားမှာစိုးလို့ပါလို့ ခပ်မာမာပြောတယ်ဆိုလား။ အစွယ် အဖွေးသားနဲ့ ခေါ်ပြောတာဆိုတော့ တိရစ္ဆာန်ဆရာဝန်ကလေး နည်းနည်း ပါးပါး ဖြုံသွားပုံရပါတယ်။

“အခု လူလိုမသုံးဘဲ ခြေနှစ်ချောင်းသတ္တဝါလို့ သုံးနေရတယ် ဆရာကြီးဂျက်ရဲ့”တဲ့။

ခြေနှစ်ချောင်းသတ္တဝါတွေလုပ်တဲ့ ဆီကိုသတိထား။ ခြေနှစ်ချောင်း သတ္တဝါတွေလုပ်တဲ့ မုန့်ပဲသရေစာကို သတိထား။ ခြေနှစ်ချောင်းသတ္တဝါ လုပ်တဲ့ နို့နဲ့အအေးတွေကို သတိထား။ ငြော် . . . တိရစ္ဆာန်တွေ၊ တိရစ္ဆာန် တွေ။ ကိုယ့်ကျန်းမာရေးကိစ္စကို သတိပေးတာတောင်မှ လူကိုလူလို့ ထုတ် မပြောရတဲ့ ဘဝ။ ကောင်းရော။ ။

အိမ်ထောင်ရေး

အိမ်ထောင်ရေး

အိမ်ထောင်ရေး

အိမ်ထောင်ရေး

(၁)

အဲသည့်နေ့က စုံနဲ့သာမြိုင်တောကြီးထဲကို မောင်းဝင်လာတဲ့ မော်တော်ကားကြီးဟာ တကယ့်ကို အပျံ့စားပါပဲဗျာ။ ရှည်ရှည်မျောမျောကြီး ခင်ဗျ။ လေအေးပေးစက်ကလည်း အေးစိမ့်လို့။ သီချင်းသံကလေးကလည်း ငြိမ့်ညောင်းလို့။ မီးတွေကလည်း ထိန်လင်းလို့။ ဆိုဖာကြီးတွေက အိစက်ညက်ညော။ သင်းရနံ့က မွှေးပျံ့ ထုံလှိုင်။ တိရစ္ဆာန်ကလေးတွေ ထွက်ထွက် ပြီး ကြည့်လိုက်ကြတာ။

ကြည့်အကောင်းဆုံးကတော့ ဝံပုလွေပဲဖြစ်မယ်ထင်ပါရဲ့။ ကားအရှေ့ခန်းမှာ ဒရိုင်ဘာနဲ့ ယှဉ်ပြီးထိုင်လိုက်လာပုံက စတိုင်လ်ကျလိုက်တာ။ ကားတံခါးပေါင်ပေါ်ကို လက်တင်လို့။ စီးကရက်ကို ဟန်ပါပါခဲလို့။ အောင်မယ် . . . နေကာမျက်မှန်အမည်းကြီးကိုတောင်မှ တပ်ထားသေး။ ကားပေါ်မှာက လူသား လေး၊ ငါး၊ ခြောက်ယောက်။

စုံနဲ့သာမြိုင်မှာ တံတားထိုးမယ့်ကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး ဝံပုလွေ မြို့တက်သွားတဲ့ သတင်းထွက်နေခဲ့တာကြာပေါ့။ တောရဲ့ ဦးညှောင်မြေခွေးမောင်နဲ့အဖွဲ့က လွှတ်တာတဲ့။ ဟော . . . အခုပြန်လာတော့ ကားနဲ့ဘာနဲ့ လူတွေတောင်ပါလာကြတယ်။ တိရစ္ဆာန်ကလေးတွေကို သနားလို့ တံတားကို အလကားဆောက်ပေးမယ်ဆိုတဲ့ မေတ္တာရှင် လူသားတစ်စုတဲ့ခင်ဗျ။ အဲသည့်သတင်းကြောင့်ပဲ ထင်ပါရဲ့။ သမင်၊ ဒရယ်၊ ချေငယ်၊ စိုင်း၊ ဆတ်၊ ပုတတ်၊ ယုန်၊ ခါ သတ္တဝါ အနန္တ ထွက်ထွက်ပြီး ကြည့်လိုက်ကြတာ။

“စုံနဲ့သာမြိုင်မှာ တောတံတားခင်းတော့မယ်တဲ့ဟာ” ဟူလို့။

(၂)

စုံနဲ့သာမြိုင်တောကြီးရဲ့ အလယ်တစ်နေရာမှာ ရေတသွင်သွင်နဲ့ ဖြတ်
ပြီးစီးနေတဲ့ ချောင်းကြီးတစ်ချောင်းရှိသဗျ။ တောကို ဟိုဘက်၊ သည်ဘက်
ဖြတ်ပြီးကူးချင်တဲ့ တိရစ္ဆာန်ကလေးတွေဟာ အဲသည့်ချောင်းကို မဖြတ်ဘဲ
နဲ့ ဘယ်တော့မှ ကိစ္စမပြီးဘူး။ ရေကူးတတ်တဲ့ ကျွဲလို၊ နွားလို သတ္တဝါတွေ
အတွက်က နွေချင်နွေ၊ မိုးချင်မိုး အသာကလေးဖြတ်ကူးသွားလို့ အဆင်
ပြေပေမယ့် ယုန်လိုသတ္တဝါကလေးတွေ၊ သမင်လို သတ္တဝါကလေးတွေ၊
ဒရယ်လို သတ္တဝါကလေးတွေဟာ ရေများပြီး အစီးသန်တဲ့အချိန်မျိုးတွေမှာ
ချောင်းကိုဖြတ်ဖို့ မလွယ်လှပါဘူး။ တချို့သတ္တဝါငယ်ကလေးတွေခမျာ
အကောင်ကြီးတွေရဲ့ ကိုယ်လုံးပေါ်ကနေ တက်စီးခွစီး။ ဒါမှမဟုတ်ရင်လည်း
ရေနည်းနည်းတိမ်လောက်မယ်လို့ ထင်ရတဲ့နေရာကနေ စွတ်ဖြတ်။ မျောလာ
တဲ့သစ်သားတုံးလိုဟာမျိုး အပေါ်ကနေ လိုက်ပါသွားဆိုတာမျိုးတွေလည်း
ရှိပေါ့။ ပြောရရင် မလွယ်ပါဘူးဆိုတဲ့ ဟိုဘက်ကမ်းနဲ့ သည်ဘက်ကမ်း
ပါပဲဗျာရယ်။

အဲသမှာ အဲသည် အနီသတင်းကို ဘယ်အဝှာရဲ့ ဆီကနေ ဘယ်နှာ
သို့လုပ်ပြီး ပြင်ပလူကမ္ဘာကနေ ကြားသိသွားခဲ့ကြလေတယ်မသိပါဘူး။
တိရစ္ဆာန်ကလေးများကို သနားကရုဏာရှိလေသူ လူသားတချို့ကတော့
တံတားဆောက်ကာ တောသားတွေ လျှောက်နိုင်ဖို့ရာအတွက် အလှူဒါန
ပြုလိုလှပါကြောင်းကို ကမ်းလင့်အမှာစကားတွေနဲ့ လမ်းဖွင့်လာထားဆိုပြီး
လုပ်လာခဲ့တော့တာပါ။

အဲသမှာ မြေခွေးက ဝံပုလွေကို လူသားတို့ထံပါးက မေတ္တာတရား
တွေရရှိလာစေရန်အလို့ငှာ ပြောရေးဆိုခွင့်ရှိသူ တိရစ္ဆာန်အဖြစ်ရွေးချယ်ပြီး
သံတိရစ္ဆာန်အဖြစ်နဲ့ အမြန်တံဆိပ်နှံပြီး လွှတ်လိုက်ခဲ့တာလို့ပဲဆိုပါတော့။

ဒါနဲ့ တောမြို့တောမြို့လို့ဆိုကာ အမောဆိုမတတ် ကူးချည်သန်းချည်
လုပ်ပြီးတဲ့သကာလ တောတံတားကိုယ်စားလှယ်ဖြစ်တဲ့ ဝံပုလွေဟာ
ကရုဏာရှင် လူတွေကိုပါ ကားနဲ့ဘာနဲ့ ခေါ်ချလာပြီးတဲ့သကာလ၊ ချောင်း
ကမ်းနံဘေးအငူအပါးမှာ လူသားတို့နဲ့ အတူတူရပ်ပြီးတဲ့သကာလ တော

ဒုက္ခအသွယ်သွယ်ကို ဟောနုတ်အလှကြွယ်ကြွယ်နဲ့ ပြောထည့်လိုက်တာ လူသားတွေက တံတားကိုချက်ချင်းထိုးလို့ဆိုကာ လက်ငင်းအကျိုးတွေ ရောက်ချလာပါလေရောဟူသတတ်။

(၃)

ဪ . . . လူတွေ လူတွေ။ တောတံတားအတွက် ရက်ရောလိုက် ကြပုံတွေများ။ အသပြာတော်ငွေ သိန်းတစ်ထောင်တဲ့ခင်ဗျ။ ချပေးလိုက် တာ။

အဲသည် အသပြာတော်ငွေ သိန်းတစ်ထောင်ကို ဆောင်ကြဉ်းပေးရ မယ့် တိရစ္ဆာန်က ဝံပုလွေ။ ဝံပုလွေ လူတွေဆီကနေယူဆောင်လာပြီးတဲ့ သကာလမြေခွေးရှေ့ကို ချပေးလိုက်တော့ သိန်းရှစ်ရာငါးဆယ်။

“အနို့ တစ်ထောင်ဆို”

အဲသဟာ မြေခွေးက ပြောတာမဟုတ်ပါဘူး။ မြေခွေးကတော် မြေခွေး မက ပြောတာပါ။ အဲဒါကို မြေခွေးက လှမ်းဟန်ပါတယ်။

“မင်းကလည်း . . . မသိဘဲနဲ့ အကျိုးဆောင်တဲ့အကောင်က ဆယ့် ငါးရာခိုင်နှုန်းယူတယ်ကွ။ အသပြာတစ်ထောင်ကို ရှစ်ရာငါးဆယ် လာပေး တာ တို့တိရစ္ဆာန်များရဲ့ ရိုးရာဥစ္စာ”

သည်တော့မှ မြေခွေးမ တိတ်သွားတယ်။ ပိုပြီးတိတ်သွားစေတာက မြေခွေးရဲ့ ထပ်ဆင့်စကား။

“တံတားဆောက်ဖို့ မြေခွေးနဲ့သားများ ကုမ္ပဏီကို မောင်တော် . . . သဘောကျတယ်”တဲ့။

(၄)

တစ်ရက်မှာ မြေခွေးရဲ့သားတွေနဲ့ ကျားနဲ့ အကောင်ဆိုင်တစ်ဆိုင်မှာ တွေ့ကြလေသဗျ။ တံတားကိစ္စပါပဲ။

“ကိုကျားရေ . . . တံတားကိစ္စ အကောင်အထည်ဖော်ပေးနိုင်မယ်ဆို ရင်ဖြင့် ကိုကျားကို လွှဲပေးချင်သဗျ”

“ဘယ်လောက်တန်တဲ့ တံတားဆောက်ချင်လို့တဲ့”

သည်မေးခွန်းကိုမေးတော့ ကျားက သွားကြားထိုးထံကိုက်လို့။ ခုံပေါ်

မှာလည်း ထွေးချထားတဲ့ အရိုးတွေကပွလို့။ မလှမ်းမကမ်းက မီးဖိုမှာ အကောင်လိုက် ကင်ထားတာ ဆတ်ကလေးလား၊ ဒရယ်ကလေးလား မပြောတတ်ပါဘူး။

“ငါးရာနဲ့ ပြီးအောင်ဆောက်ပေး ကိုကျားရယ်”

“ဪ . . . သူ့အိုးနဲ့ သူ့ဆန်တန်စေရမယ်ဗျ”

မြေခွေးရဲ့သားတွေက ကျားဆီကို တံတားဆောက်ဖို့ ငွေအသပြာပေး ချိန်မှာ မူလက တစ်ထောင်တိတိဟာ ငါးရာပဲရှိပါတော့တယ်။

(၅)

တံတားကို တကယ်ဆောက်တော့မယ်ဆိုပြီး ဟန်ရေးပြင်တဲ့အချိန် မှာတော့ လိပ်တွေရဲ့ လက်ထဲကို လုပ်ငန်းကရောက်သွားခဲ့ပါပြီ။ ကျားက သူ မအားလို့ဆိုပြီး “လိပ်ကမ္ဘာ” ကုမ္ပဏီကို သိန်းနှစ်ရာငါးဆယ်နဲ့ ပေးလိုက် တယ်ဆိုလား။ သတင်းတွေကလည်း တောလုံးပတ်လည်ပျံ့နှံ့လို့။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ချောင်းစပ်ဝန်းကျင်မှာ လိပ်ကလေးတွေ ရွရွရွရှိနေ တာကို ကြည့်ရတာကတော့ တကယ်ဆောက်တော့မယ့်ပုံပါပဲ။ ပြီးချိန်တန် ရင်လည်း ပြီးသွားမယ့်ပုံပေါ့။

“သိန်းတစ်ထောင်နဲ့ ဆောက်ခိုင်းတဲ့တံတားကို တကယ်ဆောက်ချိန် မှာ နှစ်ရာငါးဆယ်နဲ့ပဲ ဆောက်မယ်ဆိုတော့ ကောင်းနိုင်ပါ့ဦးမလား”

အဲဒါ ဂျက်ကွမ်းခြံကုန်းက မေးမိတဲ့စကားပါ။ မြေခွေးက . . .။

“ခက်တယ် . . . ဂျက်ရယ် တောထဲမှာ တည်ဆောက်ထားတာတွေ မှန်သမျှ အနို့ကလိုပဲ သွားနေကြတဲ့ဥစ္စာ . . .။ အခု . . . လိပ်တွေက ယူ သင့်သလောက်ယူပြီး . . . နောက်ထပ် တိရစ္ဆာန်တစ်ကောင်ကောင်ကို ချပေးချင်ပေးနေဦးမှာ” တဲ့။

မြတ်စွာဘုရား။ အဲသည်လို တံတားမျိုးပေါ်ကနေ တိရစ္ဆာန်တွေ ဘယ်နှယ်လျှောက်ကြရပါ့။ အင်းလေ။ ပြိုတော့လည်း အများပေါ့။ တိရစ္ဆာန် တွေပဲဥစ္စာ။ ။

mgyc.com

mgyc.com

(၁)

ကတ်ပြားက အပျံစားခင်ဗျ။ ပလတ်စတစ်အကြည်။ ပြီးတော့ အမာ။ ပလတ်စတစ်လောင်းထားပုံက သပ်ရပ်လွန်းတာမို့ တော်တော့ကို ကျက် သရေရှိတဲ့ ကတ်ပြားပါ။

ပထမတော့ အဲသည့်ကတ်ပြားဟာ ဘဇာကတ်ပြားပါလိမ့်ဆိုတာကို ကျွဲကြီးတွေက ဘယ်နှာလုပ်ပြီး သိပါ့မတုံး။ ကျားလည်ပင်းမှာ ဆွဲထား တဲ့ ကတ်ပြားက မှောက်နေတဲ့ဥစ္စာ။ အဲသမှာ ကျွဲတစ်ကောင်က မခံချင် စိတ်နဲ့ လှမ်းမေးလိုက်တာ။

“နေပါဦး . . . တိရစ္ဆာန် အချင်းချင်း အမိန့်လာပေးနေရအောင် ကိုယ့်ဆရာက ဘာကောင်မို့လို့တုံး”

အဝါနဲ့ အနက်ကို တစ်ရစ်စီတားထားတဲ့ ခြေလေးချောင်းသတ္တဝါကြီး ကို မြင်နေရပါလျက်နဲ့ ကိုယ့်ဆရာက ဘာကောင်မို့လို့တုံးလို့ အမေးခံ လိုက်ရတာကိုဖြင့် ကျားက တော်တော်ကလေး ဒေါကန်သွားပုံရပါတယ်။ အဲသမှာ ကျားက သူ့လည်ပင်းမှာဆွဲထားတဲ့ ပလတ်စတစ်လောင်းထားတဲ့ ကတ်ပြားကလေးကို ဆွဲလှန်ပြခဲ့လိုက်တာပါ။ ကျားရုပ်ကလေးနဲ့ခင်ဗျ။ “စုံနဲ့သာမြိုင်ခေတ်မိဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးဗဟိုကော်မတီ” တဲ့။ မေးခွန်းထုတ်တဲ့ ကျွဲရော၊ သူနဲ့ဘေးနားက ကျွဲတွေရော နည်းနည်းတော့ တွန့်သွားခဲ့ကြလေ သပေါ့။ ကျားက ရိုးရိုးကျားမဟုတ်ဘူးကိုး။ တာဝန်နဲ့ဝတ္တရားနဲ့ကျား။ အစွယ်နည်းနည်း ချွန်ထက်တဲ့ကျား။ စုံနဲ့သာမြိုင် ခေတ်မိဖွံ့ဖြိုးတိုးတက် ရေးဗဟိုကော်မတီဝင်ကျား။

အဲသည်တုန်းက ကျွဲအုပ်ကြီးက ရွံ့အိုင်ကြီးထဲမှာ လူးနေကြတာ။

စုံနဲ့သာမြိုင်ကို ဖြတ်သန်းစီးဆင်းသွားတဲ့ ချောင်းကလေးရဲ့ နံဘေးနားမှာ ကပ်နေတဲ့ ရွှံ့အိုင်ကြီး။ တစ်ခါတစ်ခါ ချောင်းရေတိုးတဲ့အခါ ချောင်းရေ တွေဘာတွေ ဝင်တတ်တဲ့ ရွှံ့အိုင်ကြီးပေါ့။ ညနေ စောင်းတောင်းတောင်း မိုးထင်ပါရဲ့။ ဖြုတ်တွေကဆို များမှများလိုက်တာ ရွှံ့အိုင်ထဲမှာ လူးနေတဲ့ ကျွဲတွေ တစ်ကောင်မှ အငြိမ်မနေကြရဘူး။ ခေါင်းတခါခါ အမြီးတယမ်း ယမ်းလုပ်ရင်း ရွှံ့ရေထဲမှာ ဘယ်လိုမိညာလူးရယ်ပေါ့။

ကျားက အဲသည့်အချိန်ကြီး ရောက်ချလာတာ “နောက်နေ့က စပြီး ဟောသည် ရွှံ့အိုင်ကြီးထဲမှာ အဘယ်သို့သော ကျွဲတစ်ကောင်ကိုမှ မမြင် လိုဘူး။ ယနေ့ နောက်ဆုံးဖြစ်ပါစေ” တဲ့။

အဲသဟာ ကျားပေးတဲ့ အမိန့်။ တစ်သက်လုံး ရွှံ့အိုင်ထဲလူးပြီး ဘဝရဲ့ ဒုက္ခတွေကို ဖြေရှင်းလာခဲ့ကြတာမို့ အနို့ကလို ထူးဆန်းတဲ့အမိန့်ကို ရွှံ့ အိုင်ကမ်းစပ်နားမှာ လာရပ်ပြီး ထုတ်ပြန်တဲ့အခါ ကျွဲတွေဒေါက်နံသွားပြီး ဘာကောင်လဲကွာ ဘာညာဖြစ်ကုန်ကြတော့တာပါ။ ကျားက သူ့လည်ပင်း မှာ ဆွဲထားတဲ့ကတ်ပြား လှန်ပြလိုက်တော့မှ ရွှံ့အလူးလူးနဲ့ ကျွဲတွေ ငြိမ် ကျသွားတော့တာပါ။ “စုံနဲ့သာမြိုင် ခေတ်မိဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေး ဗဟိုကော် မတီ” ဆိုတဲ့ ခေါင်းစီးနဲ့ ကတ်ပြားရဲ့ အောက်မှာ တောရဲ့ဦးညှောင် မြေခွေး ကိုယ်တိုင်က တံဆိပ်တုံးထု လက်မှတ်ထိုးပေးထားတာကိုး။

“ဖြုတ်ကလည်းကိုက်၊ အိုက်ကလည်း အိုက်မို့”

ကျွဲတစ်ကောင်ခမျာ ရွှံ့ဗွက်ထဲကနေ အတွန့်တက်ကြည့်လိုက်ပါသေး တယ်။ မရပါဘူး။ တောယံမှာ ဒေါက်နံသူကျားက ပြတ်သားတဲ့ အမိန့်ကို ထပ်ဆင့်ပါတယ်။

“ဒါ . . . စုံနဲ့သာမြိုင် ခေတ်မိဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ဖို့လုပ်နေတာ။ ရွှံ့ဗွက် အိုင်ကနေ စွန့်ထွက်နိုင်အောင် လုပ်ကြ”

အဲသည့် အမိန့်ချသံအပြီးမှာ နောက်ထပ်ကျား ဆယ့်လေးငါးကောင် လောက်က အိုင်စပ်နားကို အားဖြည့်ပြီးရောက်ရှိလာပါတယ်။ ကျွဲတွေ သဘောပေါက်လိုက်ပါပြီ။ သည်တစ်ညမှာသာ အားရအောင် လူးလာကြ ပေတော့ဆိုတဲ့ သဘော။

(၂)

“ဟေ့ . . . တစ်ကောင်မှ မပြေးနဲ့ . . . အမိန့်သံကိုနာခံ”

အဲသဟာကလည်း စုံနဲ့သာမြိုင်ကို ဖြတ်ပြီး စီးဆင်းသွားတဲ့ ချောင်းရိုးကလေးရဲ့ နံဘေးကပဲ ထွက်လာတဲ့အသံပါ။ ဪ . . . သမင်ကလေးတွေ၊ ဒရယ်ကလေးတွေ ရေစပ်မှာ ပေရပ်နေကြရှာရဲ့။ ဝံပုလွေအုပ်စုကြီးက ဝိုင်းလို့။ ဝံပုလွေတွေရဲ့ လည်ပင်းတွေမှာလည်း ကတ်ပြားကိုယ်စီ ဆွဲလို့ပဲဗျာရဲ့။ ဘာတဲ့။ စုံနဲ့သာမြိုင် ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေး ဗဟိုကော်မတီဆိုတာပါပဲ။

“အဆွေတို့ အခုရေဆင်းသောက်နေတဲ့ သမင်၊ ဒရယ်၊ ချေငယ်၊ စိုင်း၊ ဆတ် သတ္တဝါအသီးသီးတို့သည် နောင်အခါ ချောင်းစပ်၌ ရေဆင်းသောက်ခြင်းအမှုကို မပြုရ။ အမိန့်နာခံစေ”တဲ့။

သတ္တဝါကလေးတွေ မျက်လုံးကလေးတွေ ပေကလတ် ပေကလတ်နဲ့။ နားရွက်ကလေးတွေကိုသော်မှ မခတ်ရဲကြရှာတော့။ တိရစ္ဆာန်တို့ ဘာသာဘာဝ ရာသက်ပန် ချောင်းစပ်ဆင်းပြီး ရေသောက်လာကြရှာမင့်ဟာ။ ဘယ့်နှာသို့ဖြစ်ရပြန်ပါလိမ့်။

“တော၏ သိက္ခာကို ကျဆင်းစေသည်”တဲ့။

ဪ . . . ပြောလို့ထွက်ပါရဲ့၊ ဝံပုလွေတစ်ကောင်ရဲ့ စကား။ အစွယ်ဗလာ အဆိပ်နတ္ထိပကတိ ရန်မလိုတဲ့ တိရစ္ဆာန်ကလေးတွေခမျာ ချောင်းစပ်မှာ ရေလာမသောက်နဲ့ ဆိုတော့လည်း မသောက်ကြရုံသာပေါ့။

(၃)

စုံနဲ့သာမြိုင် ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေး ဗဟိုကော်မတီဆိုတာကြီး ချက်ချင်းလက်ငင်းဆိုသလို ပေါ်လာပြီးတဲ့သကာလ ချောင်းရိုးတစ်လျှောက်မှာ အနို့နှယ်သို့နှယ်သော ဥပဒေအမိန့်အာဏာများ ထုတ်ပြန်ကာ ရှင်းကြလင်းကြလေတာမို့ တိရစ္ဆာန်တချို့က ဂျက်ထံပါး ချဉ်းကပ်ကာ အကြောင်းရင်းခံကို မေးလာကြပါတယ်။ ဂျက်က မြေခွေးမင်းနဲ့ အဝင်အထွက်ရှိသူကိုး။ ကိုယ်တိုင်ကလည်း သတင်းကို ဆာလောင်မွတ်သိပ်သူပေမို့ အချိန်မဆိုင်းဘဲနဲ့ တိမ်လှိုင်းပမာ မြေခွေးထံသို့ လွင့်သွားပြီးတဲ့ သကာလ ဇာစ်မြစ်

ကို မေးရပါတယ်။

“အဟော်. . . ဆရာဂျက် မသိသေးပဲကိုး။ လူတစ်စု တောကိုလာပြီး လေ့လာမတဲ့ခင်ဗျ . . . ခရီးမပန်းရလေအောင် ချောင်းရိုးတစ်လျှောက်လှေ နဲ့ မျှောပြီး တောလေ့ကို ရှုစားလိုပါသတဲ့ . . . အဲဒါကြောင့် တိရစ္ဆာန်ဘဝ နိမ့်ကျတဲ့ရှုခင်းတွေကို ချောင်းဆားကနေ ပြောင်းပြေးဖို့ ရှင်းထားရလေတာ ပါ။ လူတွေအထင်မသေးရလေအောင်ပေါ့” တဲ့။

ဪ . . . ဖြုတ်ကိုက်ပြီး ပူအိုက်ရင် ရွံ့ထဲလူးတဲ့ကျွဲတွေ၊ ရေငတ် တော့ ချောင်းစပ်ဆင်းပြီး ချောင်းရေသောက်တဲ့ တိရစ္ဆာန်တွေ၊ ရွံ့နွံစပ်စပ် မှာ တဂတ်ဂတ်နဲ့ နှုတ်သီးနဲ့ ထိုးနေတဲ့ ဘဲတွေ၊ သဟာတွေအားလုံးကို လူတွေမြင်ရင် ဘဝင်မနောမှာ မရွှင်တဲ့ သဘောတွေနဲ့ အထင်စမောလ် (Small) သွားမှာကို ကြောက်ပါလေသတဲ့။ ချောင်းနံ့ဆေးအသွင်အပြင်လှ ဖို့ ပြောင်းရေး ပြင်ဆင်ကြရလေပြီ။

(၄)

လူတွေ ချောင်းရိုးတစ်လျှောက်မှာ လှေနဲ့မျှောပြီး စုံနဲ့သာမြိုင်ရှုခင်း ကို ရှုစားပြီးလို့ လူ့ရုပ်ဌာနပြန်ကြွသွားပြီးတဲ့နောက် ချက်ချင်းဆိုသလို တောသားတွေအတွက် သဘောထားထုတ်ပြန်သဗျ။

ကျွဲများပင်လျှင် ရွံ့အိုင်ထဲမှာ မလူးကြတော့သော၊ မည်သည့်တိရစ္ဆာန် မှ ချောင်းရေကို မသောက်တော့သော တောကြီးစုံနဲ့သာမြိုင်သည်တဲ့၊ လူတို့ နှယ်ဖွံ့ဖြိုးပြီးဖြစ်နေပြီဟု ယူဆပါ၍တဲ့၊ တောရဂုံအဆင်းကို ဇောအဟုန် ပြင်းပြင်းဖြင့် အခြေမြင့်တင်ပေးရန်အလို့ငှာ လျာထားသော ငွေအသပြာ ကုဋေကုဋာတို့ကို လူသားတို့က ပြန်လည်ရုပ်သိမ်းလိုက်ပါကြောင်းတဲ့။

အဲသည့် ညက စုံနဲ့သာမြိုင်ခေတ်မိဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေး ဗဟိုကော်မတီ ထဲမှာပါတဲ့ အကောင်တွေ တစ်ကောင်နဲ့တစ်ကောင် ကိုက်ကြတာ တော် တော်ကလေး ကြမ်းသတဲ့ခင်ဗျ။ တိရစ္ဆာန်ဆေးကုခန်းကလေးထဲမှာ အကောင်တွေပြည့်လို့။

Handwritten text at the top right, possibly a date or page number, including the number '13'.

အိမ်ထောင်ရေး
အခွင့်အလမ်း
အကျိုးအမြတ်
အကျိုးအမြတ်
အကျိုးအမြတ်

(၁)

ပထမဦးဆုံး တွေ့ကြုံဖို့ အသံထွက်လာတာက အကောင်ကြီး ငါး
ကောင်တဲ့ခင်ဗျ။ စုံနဲ့သာမြိုင်တောထဲမှာ နည်းနည်းကလေးအရေးပါပြီး
အရာရောက်တဲ့ အကောင်ကြီးတွေပေါ့။

ထုံးစံအတိုင်း တောရဲ့ ဦးညှောင်မြေခွေးမောင်ကဖြင့် ပါရလေမပေါ့။
ပြီးရင် ဆင်ပေါ့။ ပြီးရင် ကျားပေါ့။ ပြီးရင် ခြင်္သေ့ပေါ့။ ပြီးရင် ဒေါင်းပေါ့။
ဒေါင်းက ဒေါင်းမကလေး။ အကောင်ကြီးငါးကောင်လို့ဆိုထားပါလျက်နဲ့
ဘယ့်နှာကြောင့် ဒေါင်းမကလေးက ပါနေရလေသတုံးဗျာလို့တော့ အတွန့်
မတက်ပါလေနဲ့ဦး။ ရူပခန္ဓာမသန်စွမ်းသော်လည်း ဉာဏခန္ဓာသန်စွမ်းလွန်း
တာကြောင့် ရိုးအခြေကနေ အိုးဝေလို့ တွန်ကျူးလိုက်မှဖြင့် တိရစ္ဆာန်
အပေါင်းတို့ရဲ့ စိတ်သဏ္ဍာန်ဟာ ပြောင်းပြီး မနောသောင်းထောင်ထဲမှာ
တောကောင်းအောင် လုပ်ကြစို့ရဲ့ဆိုတဲ့ စိတ်မျိုးတွေ ဝင်ဝင်လာတတ်တာ
ကြောင့် ဖယ်မရ၊ ကွယ်မရတဲ့ သူငယ်မရယ်လို့ဆိုကာ အကောင်ကြီးတွေ
ထဲမှာ ထည့်သွင်းထားခဲ့ရလေတာကိုး။ ထား။

စကားကလေး ပြန်ဆက်ရရင် ခုတင်က ပြောခဲ့တာဘာရယ်။ အဲ-
ဟုတ်ပြီ။ အကောင်ကြီးငါးကောင် တွေ့ဆုံကြဖို့ကိစ္စ။ မြေခွေး၊ ဆင်၊ ကျား၊
ခြင်္သေ့၊ ဒေါင်းဆိုတာ။ စုံနဲ့သာမြိုင်မှာက အပေါ်ယံရှုပ်ပြီး ကြည့်လိုက်ရင်
စိမ်းလန်းလို့၊ ငြိမ်းချမ်းလို့ဆိုတဲ့ စတိုင်မျိုးရယ်ကိုး။ ဒါပေမဲ့ တောအတွင်း
သဏ္ဍာန်ရဲ့ မနောအရင်းခံက တစ်ကောင့်တစ်ကောင် ကျောမပေးရဲဘဲ
ဆင်ကြံကြံ၊ ကျားချောင်းချောင်း၊ မြေခွေးကျင့်ကျင့်ကာ ရန်အထောင်
အသောင်းကို ဟန်ဆောင် ကောင်းကောင်းနဲ့ တောလမ်း အကောက်အကွေ့
တွေကြားမှာ မမောတမ်းလျှောက်၍ နေကြရလေတာကိုး။ အနို့နဲ့ နောက်

ပိုင်းမှာ ဘဇာဖြစ်လာကြတယ်မသိ။ သူ့သူငါငါ လူတကာကို တောဟာ ငြိမ်းချမ်းပါတယ်လို့ အမြင်ရောက်စေချင်လို့ ထင်ပါရဲ့။ ငါးကောင်ဆုံပြီး တောရဂုံအကြောင်း ဆွေးနွေးကြရအောင်ရယ်လို့ ဖြစ်လာခဲ့တာပါ။

ဘာကြာလို့လဲ။ အဲဒါပျက်သတဲ့။ အဲဒါဆိုတာက အကောင်ကြီး ငါးကောင်ဆုံကြဖို့ရယ်ကို ပြောတာပါ။

ခြင်္သေ့က သဘောမတူဘူးတဲ့ခင်ဗျ။ နည်းလို့ဆိုလား။ ဝံပုလွေထပ် ထည့်ချင်သတဲ့။ ကျားသစ်ထပ်ထည့်ချင်သတဲ့။ မိကျောင်းထပ်ထည့်ချင် သတဲ့။ စုံနဲ့သာမြိုင် ငြိမ်းချမ်းဖို့ရာ အလို့ငှာ ရှစ်ကောင်မျက်နှာချင်းဆိုင်ကြ ဖို့ လိုမယ်ဆိုလား။

တောသတ္တဝါတွေ တစ်ကောင်တစ်ကောင် ရန်သတ္တရမပြုကြဘဲနဲ့ ငြိမ်းချမ်းသော မဟာဂနိုင်စုံနဲ့သာမြိုင်ဘဝသို့ တက်လှမ်းနိုင်ရန်အလို့ငှာ တင်သွင်းလာတဲ့ အဆိုတွေကိုကြည့်တော့ . . .

မြေခွေး၊ ဆင်၊ ကျား၊ ကျားသစ်၊ ခြင်္သေ့၊ ဝံပုလွေ၊ မိကျောင်း၊ ဒေါင်းမ လေးတဲ့။

အသားမစားတဲ့ သတ္တဝါဆိုလို့ ဆင်နဲ့ ဒေါင်းမလေးပဲ ရှိတယ်။ တခြား အကောင်ကို ရန်မရှာတဲ့ သတ္တဝါဆိုတာကတော့ ဒေါင်းမလေး တစ်ကောင် တည်း။ အဲသည့်ရှစ်ကောင်ဆုံပြီး စုံနဲ့သာမြိုင်အတွင်းမှာ တရားမျှတကာ ငြိမ်းငြိမ်းချမ်းချမ်းရှိကြဖို့ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးကြရလေမတဲ့။ တော်တော့ကို သမမျှတတဲ့ပွဲပေါ့။ ဒေါင်းမလေးခမျာ လိုက်လျောရှာပါတယ်။ တွေ့ကြ ဆုံကြမယ်လေတဲ့။

“မဖြစ်ပါဘူး။ အဆွေတို့ စကြဝဠာ အနန္တ . . . တောရဂုံငြိမ်းချမ်းရေး အတွက် ရှစ်ကောင်သာတွေ့ပြီး ဆွေးနွေးတယ်ဆိုတာကဖြင့် ဘယ့်နှာမှ တရားမျှတမှု မရှိနိုင်ပါလေဘူး။ အနို့ဖြစ်ပါ၍ အကောင်မှန်သမျှ ပါဝင်ကြ မှသာလျှင် တရားမျှတလိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်ပေသည်” တဲ့။

အဲသဟာ တောကိုလုံခြုံရေးယူထားတဲ့ ဝံပုလွေရဲ့ စကားပါ။ အစွယ် တယားယားနဲ့ပေါ့။ စကားပြောရင်းကနေ သူ့အမြီးကိုသူ လျှာနဲ့လျက်လိုက် တဲ့အချိန်မှာ ဖွေးခနဲပေါ်သွားတဲ့ အစွယ်တွေကြားမှာ အသားစတချို့ ကပ်လို့ပေါ့။

မူလပထမငါးကောင်။ ဟော နောက်တော့ ရှစ်ကောင်။ အခုဖြစ်ပြန်ပြီ သတ္တဝါအနန္တ စကြာဝဠာအနန္တ။

(၂)

တကယ့် တကယ် အခုလို တောထဲမှာ တွေ့မယ်၊ ဆုံမယ်၊ ပြောမယ်၊ ဆိုမယ်၊ ဆွေးနွေးမယ်၊ ညှိနှိုင်းမယ်ဆိုတာမျိုးတွေကို တိရစ္ဆာန်တွေ စိတ်ဝင်စားလာကြတာဟာ လူတွေက အဓိကခင်ဗျ။

မင်းတွေကျင့်ကြံရတဲ့ အပရိဟာနိယတရား ခုနစ်ပါးမှာ သန္နိပါတ် တစ်နေ့ကိုသုံးကြိမ် စည်းဝေးတိုင်ပင်ကြရမယ်ဆိုတာ ပါတယ်မဟုတ်လား။ တစ်နည်းပြောရရင် မပြတ်စည်းဝေးတိုင်ပင်ကြရမယ်ဆိုလိုသပေါ့။ တိုးတက်ချင်ရင် တွေ့ဆုံဆိုတဲ့ လမ်းညွှန်ချက်ပါ။

မီတင် (Meeting) တဲ့။ ဝပ်ရှော့ (Workshop) တဲ့။ ဖိုရမ် (Forum) တဲ့။ ဆင်ပိုဇီယမ် (Symposium) တဲ့။ စည်းဝေးတယ်ပဲပြောပြော၊ အလုပ်ရုံဆွေးနွေးတယ်ပဲဆိုဆို၊ ညှိနှိုင်းတယ်ပဲ သမုတ်သမုတ်၊ တွေ့ဆုံတယ်ပဲ လုပ်လုပ်၊ ပသို့ဆိုစေ လူတွေဟာ တသီးတခြား မနေကြဘဲနဲ့ နီးနီးနားနား တွေ့ဆုံငြင်းခုံညှိနှိုင်းတိုင်ပင်ကြရင်းနဲ့ ရှေ့သို့၊ နောက်တစ်ဖန်ရှေ့သို့၊ နောက်ထပ်တစ်ဖန် ရှေ့သို့၊ တိုး၍ တိုး၍ သွားကာသွားကာနဲ့ အများတကာ သတ္တဝါတွေနဲ့မတူအောင် ထိပ်တန်းကိုရောက်လာခဲ့ကြတာ မဟုတ်လား။

စုံနဲ့သာမြိုင်ထဲမှာ ကျင်လည်နေတဲ့ သတ္တဝါတွေဟာ အဲသဟာကိုတော့ သတိပြုမိကြလေသဗျ။ အနို့နယ်၊ သို့နယ်လည်း ထိပ်တန်းကိုတော့ ရောက်ချင်လာကြလေသဗျ။

သို့သော်လည်း တစ်ကောင့်တစ်ကောင် မျက်နှာချင်းဆိုင်ပြီး တွေ့ကြုံဖို့ဆိုတာကျတော့ ရုတ်တရက်ကြီးမှာ ဝှက်ဖဲတွေနဲ့ ခက်ခဲနေကြပုံရပါတယ်။ မင်းပါးစပ်ထဲမှာလည်း အသားစတွေနဲ့။ ငါ့လက်သည်းကြားမှာလည်း သွေးစတွေနဲ့။ မင်းဂူထဲမှာလည်း အမဲရိုးတွေနဲ့။ ငါ့သစ်ပင်ခွကြားမှာလည်း သမင်ချိုလေးနဲ့။ သို့ကလိုနယ်အခြေအနေကြီးမှာ တစ်ကောင့်တစ်ကောင်က ရှောင်ရှောင်ဆိုတာမျိုးကြီး လုပ်နေကြရင်းနဲ့ နောက်ပိုင်းကျမှ ငါးကောင်တွေ့မယ်။ ရှစ်ကောင်တွေ့မယ်ဆိုတာတွေ ဖြစ်လာခဲ့တာကိုး။ ဟော . . .

အခုတော့ လုပ်ချလိုက်ပုံကြီးကို ကြည့်စမ်းပါဦး။ တစ်တောလုံးကို ကိုယ် စားပြုနိုင်ဖို့ရန်အလို့ငှာ သတ္တဝါမှန်သမျှ ပါဝင်တွေ့ဆုံကြဖို့ လိုပေသည် ဆိုလား။

ရေမြင်းကြီးတွေလည်း ပါလေမှတဲ့။ ပုရွက်ဆိတ်ကလေးတွေလည်း ပါလေမှတဲ့။ ကြံ့ကြီးတွေလည်း ပါလေမှတဲ့။ ပလူကလေးတွေလည်း ပါလေမှတဲ့။ မြင်းကျားတွေလည်း ပါလေမှတဲ့။ ဖြုတ်ကလေးတွေလည်း ပါလေမှတဲ့။ တောဝက်တွေလည်း ပါလေမှတဲ့။ ခါချဉ်တွေလည်း ပါလေမှတဲ့။ ငှက်ကြီးဝန်ပိုတွေလည်း ပါလေမှတဲ့။ နံပြီစုတ်ကလေးတွေလည်း ပါလေမှတဲ့။ ဝေလငါးတွေလည်း ပါလေမှတဲ့။ ငါးလေးသားပေါက်တွေလည်း ပါလေမှတဲ့။ စပါးအုံးမြွေကြီးတွေလည်း ပါလေမှတဲ့။ တီကောင်ကလေးတွေလည်း ပါလေမှတဲ့။ လင်းတကြီးတွေလည်း ပါလေမှတဲ့။ နွားချေးပိုးထိုးတွေလည်း ပါလေမှတဲ့။ တိုးနရားကြီးတွေလည်း ပါလေမှတဲ့။ ခြေတွေလည်း ပါလေမှတဲ့။

ဪ . . . အစုံအစုံ၊ မြင်အပ် မမြင်အပ် သတ္တဝါအစုံစုံ အဖုံဖုံ၊ တစ်တောလုံးခြုံငုံမိလေမှ တောတွင်းတွေ့ဆုံပွဲကလေးကို လုပ်ဖို့ သင့်လျော်လေမယ်ဆိုပြီး အဆိုတင်သွင်းလာခဲ့ကြလေသတဲ့။

“ဆရာဂျက် ကျုပ်တို့ စုံနဲ့သာမြိုင်တောကြီး မထင်မှတ်နိုင်လောက်အောင် ဖွံ့ထွားစည်ပင်လာဖို့ရာအတွက် သတ္တဝါအနန္တတွေ့ဆုံညှိနှိုင်းသုံးသပ် ဆုံးဖြတ်တိုင်ပင်နှီးနှောဆွေးနွေး အဖြေရှာသမှု ပွဲတော်ကြီးဟာ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်နော်”

မြေခွေးက ကျွန်ုပ်ကို သို့ကလို မေးပါတယ်။ ကျွန်ုပ်ကလည်း ဖြေရပါတယ်။

“ခင်ဗျားတို့ ရွှေညောင်တော်စူးရောက်ပုံနဲ့ကဖြင့် အောင်မြင်ရပေမှာပေါ့ဗျာ”လို့။

ဪ . . . မြေခွေးနှယ် “စူးရောက်”ကို စကားလိမ်နဲ့များ ပြန်ဆိုမိပြီး ကျွန်ုပ်ကို စိတ်ဆိုးကာ ကိုက်မှ ခဲမှဖြင့်။ “စူးရောက်”ကို စကားလိမ်မပြန်မိခင် မြန်မြန်ကလေးပြေးထားနှင့် ပေဦးမှဟူလို တမဲ့တကား။

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page]

গণপ্রজাতন্ত্রী
সংসদ
সংসদ
সংসদ
সংসদ
সংসদ

(၁)

ကျားနဲ့ဆင်လို့ ခင်ဗျားတို့ အစကထင်ကြတယ်မဟုတ်လား။ ပြီးတော့
ဧကန်မုချ လယ်ကွင်းပြင်ထဲမှာပဲ ဖြစ်ရမယ်လို့လည်း မှန်းထားခဲ့ကြရဲ့
မဟုတ်လား။ ဟုတ်တယ်။ ပြဿနာဆိုတာကတော့ မှန်တယ်။ ထိပ်တိုက်
တိုးကြတာလည်း ဟုတ်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျားနဲ့ဆင်တော့ မဟုတ်ဘူး။
လယ်ကွင်းပြင်ထဲမှာလည်း မဟုတ်ဘူး။ ခင်ဗျားတို့က ကျားနဲ့ဆင် လယ်ပြင်
မှာတွေ့ဆိုတဲ့ စကားကိုမှီပြီး စုံနဲ့သာမြိုင်မှာ ပြဿနာဖြစ်နေပြီဆိုတာကို
သိကြားတာနဲ့ ဒါပဲထင်နေကြတာ။ အခုဟာက ယုန်နဲ့ခွေး ပြဿနာဗျ။

(၂)

တစ်ကောင်နဲ့ တစ်ကောင် စောင်တောင်တောင်ကြီးတွေဖြစ်နေကြ
တာကတော့ သုံးနှစ်သုံးမိုးလောက်တောင်မှ ရှိလေမလားပဲ။ အကြောင်း
ရင်းခံက မုန်လာခင်းကြီးပဲပေါ့။

ပြောရရင် စုံနဲ့သာမြိုင်တောကြီးရဲ့ အလယ်နားလောက်ဆီမှာ တောင်
ပူစာကလေးတစ်လုံးရှိတာကို သတိထားမိကြမယ်ထင်ပါရဲ့။ အဲသည့်
တောင်ပူစာကလေး ပတ်ပတ်လည်က မြေပြင်တစ်မျှော်တစ်ခေါ်ကြီးဟာ
အားလုံးလိုလို မုန်လာခင်းတွေချည်းပဲ။ ယုန်ကလေးတွေ အကြိုက်ပေါ့။

ရုတ်အဆက်ဆက်၊ ယုန်အဆက်ဆက် ဘိုးဘေးဘီဘင်ယုန်တို့ရဲ့ ရာဇဝင်
မှာ အဲသည့်မုန်လာခင်းကြီးထဲမှာပဲ ကျက်စားလာခဲ့ကြတဲ့ဥစ္စာ။ သတ္တဝါ
ကလေးတို့ ဘာသာဘာဝ ကိုယ်အသက်ရှင်လို့ရမယ့်နေရာကို စားကျက်
အသွင်မှတ်ပြီး အသက်ရှင်တတ်အောင် ကြိုးစားရှာခဲ့ကြရတာ မဟုတ်လား။

ထိပ်တိုက်တိုးတာက အဲသည့်တောရင်အလယ် တောင်ပူစာတစ်ဝိုက်က မုန်လာခင်းပြင်ကျယ်ကြီးထဲမှာ တိုးကြတာ။ ပြောခဲ့ပြီလေ ယုန်နဲ့ခွေးပြဿနာပါလို့။ သိပ်ပြီးတိုက်ရိုက်ကျလွန်းတဲ့ အကျိုးစီးပွားကိစ္စတော့ မဟုတ်ဘူး ခင်ဗျ။ သိတဲ့အတိုင်း ခွေးတွေက မုန်လာဥစားချင်လို့မှမဟုတ်တဲ့ဟာကိုး။

(၃)

ပထမဦးဆုံးမုန်လာခင်းကြီးတွေ ဝိုင်းထားတဲ့ တောင်ပူစာတစ်ဝိုက်ကို ရောက်လာတဲ့လူတွေက ရှိလှငါးယောက်ပေါ့။ နှာခေါင်းပွပွတိုတို၊ အသားနီစပ်စပ်၊ မျက်ပေါက်ကျဉ်းကျဉ်း။ မော်တော်ကားနှစ်စီးနဲ့။ ထိုးထိုးထောင်ထောင်၊ ပြုံးပြုံးပြောင်ပြောင်လက်နက်ကိရိယာတန်ဆာပလာတွေနဲ့။ တစ်လကိုးသီတင်း စခန်းချပြီးတော့ကို စမ်းသပ်စစ်ဆေးနေတော့တာပါ။ မြေကြီးတွေကိုတူးလိုက်၊ စမ်းလိုက်။ ဟိုးအတွင်းထဲကို သံပိုက်လုံးကြီးတွေရိုက်သွင်းကာ ကမ္ဘာမြေအလွှာအောက်သားတွေကို နှိုက်ထုတ်လိုက်၊ စမ်းလိုက်၊ မြေပုံအညွှန်းတွေကိုဖတ်လိုက်၊ sea level ချိန်လိုက်။ မှန်ပြောင်းကြီးတွေထုတ်ကာ နီးဝေးဝန်းကျင်ကို ကြည့်လိုက်။

စုံနဲ့သာမြိုင်က သတ္တဝါကလေးတွေခမျာ လူတွေဖြစ်မှန်းသိသော်လည်းပဲ တစ်မူခြားနားတဲ့ လူသားတွေဖြစ်နေတာကြောင့် ဘယ်နှာပါလိမ့်မလဲလို့ဆိုကာ လှမ်းလှမ်းပြီး ကြည့်ကြည့်နေခဲ့ကြရင်း ဘာကြာလို့လဲ။ နောက်ထပ်လူတွေရောက်လာပြီးတော့ကာ အဆောက်အအုံတွေဆောက်ကြ၊ လူ့အသုံးအဆောင်ပရိဘောဂတွေ သယ်ဆောင်လာကြ၊ မီးစက်ကြီးတွေ မောင်းကြ၊ မြေတူး၊ မြေကော်၊ မြေသယ်ကားကြီးတွေ ဝင်လာကြနဲ့ ဖုန်တလုံး လုံးရယ်မှ မကုန်ဆုံးသေးမိမှာကိုပဲ တောခွေးတွေအုပ်လိုက်ကြီးကို ရောက်ချလာခဲ့ကြတော့တာပါ။

“မင်းတို့ယုန်တွေ မုန်လာခင်းကြီးတွေထဲကနေ အမြန်ဆုံးစွန့်ခွာရမယ်”တဲ့

ခေါင်းဆောင်ဖြစ်ပုံရတဲ့ တောခွေးက တစ်ရက်မုန်လာခင်းထဲမှာ ယုန်ကလေးတွေ ကိုယ်စီကိုယ်စီ မုန်လာဥစားနေကြတုန်း လာပြောတာပါ။

“အို . . . ဘယ်လိုစကားပါလိမ့်။ အဆွေတော့ခွေးရယ်။ အဆွေလည်း တိရစ္ဆာန်၊ ကျုပ်တို့လည်းတိရစ္ဆာန်၊ ဟောသည်စုံနဲ့သာမြိုင်တောကြီးထဲမှာ နေလာကြတာ ကြာလှပေါ့ဥစ္စာ။ ဟိုး . . . ဘိုးဘွားဘီဘင်အဆက်ဆက် ကျုပ်တို့ဟောသည် မုန်လာခင်းကြီးတွေကို အမှီပြုပြီး အေးအေးလူလူနေ ထိုင်ခဲ့ကြလေတဲ့ဟာကို ခုခါမှ ဘယ့်နှယ်ဖယ်ပေးကြရမယ်လို့။”

လည်လည်ပတ်ပတ်နဲ့ တောသတင်းစာကလေးဘာလေး ဖတ်ပုံရတဲ့ ယုန်တစ်ကောင်က အဲသလို ပြန်ပြောတော့ တောခွေး ငြိမ်သွားပါတယ်။ နည်းနည်းလည်း တွေတွေဝေဝေဖြစ်သွားတယ်။

“အေး . . . မင်းတို့နဲ့ငါနဲ့ တွေ့မယ်။ ငါပြန်လာမယ်” တဲ့။

ပြောတဲ့အတိုင်းပါပဲ။ နောက်တစ်ရက်နေ့ခြည်ပျိုးစ မုန်လာခင်းကြီး ထဲမှာ ယုန်ကလေးတွေ အစာစားနေတုန်း တောခွေးတွေပြန်ရောက်လာခဲ့ ကြပြန်တာပါ။

“မင်းတို့ယုန်တွေ ဖယ်ကိုဖယ်ရမယ်။ ဒါစီမံကိန်းနယ်မြေ။ ဟောသည့် တစ်ဝိုက်မှာ အဖိုးတန်ရတနာတွေကို တူးဆွထုတ်လုပ်ဖို့ စုံနဲ့သာမြိုင်ဥစ္စာ ခနဖွံ့ထွားရေး ကော်မရှင်က သတ်မှတ်ပြီးသား။ သို့သော် မင်းတို့ယုန်တွေ မနစ်မွန်းရလေအောင် ငါတို့က ယုန်တစ်ကောင်ကို မုန်လာဥဆယ်လုံးစီ ဝေငှပေးမှာဖြစ်တယ်”

“ဗျာ”

တော်တော်ကျယ်လောင်တဲ့ဗျာ ခင်ဗျ။ တောလုံးညံ့တဲ့ဗျာ။ တောလုံး လျှံတဲ့ဗျာ။ တောလုံးဟိန်းတဲ့ဗျာ။ တောလုံးသိမ်းတဲ့ဗျာ။ တောခွေးစကား ကြောင့် ယုန်တွေအံ့ဩပြီး ဗျာလိုက်တဲ့အသံဟာ စုံနဲ့သာကိုတုန်ခါလို့ သွား ခဲ့ရပါပေါ့။ ဪ . . . မုန်လာဥဆယ်လုံးစီ လက်ခံကာ ဘိုးစဉ်ဘောင် ဆက်အသက်ရှင်ခဲ့ရာ စားကျက်ခင်းကြီးထဲကနေ ဖယ်ပေးရလေမတဲ့။ သို့ ကြောင့်ဗျာ၊ ထို့ကြောင့်ဗျာ၊ အနို့ကြောင့်ဗျာတာမို့ တောလုံးညံ့တာ ဘာ ဆန်းသတုံးဗျာရယ်။

“အဆွေတို့ပေးတဲ့ မုန်လာဥကုန်သွားတော့ ကျုပ်တို့က ဘာလေးစား စားရမှာတုံး။ အဆွေတို့ တောခွေးတွေဟာ တိရစ္ဆာန်အချင်းချင်း မညှာ မတာဘဲနဲ့ လူတွေရဲ့ အကျိုးစီးပွားဘက်ကနေ ရပ်တည်နေကြတယ်။”

တိရစ္ဆာန်ရာဇဝင်မှာ စိတ်ဒဏ်ရာထင်သွားပြီ အဆွေတောခွေးတို့ရဲ့”

ယုန်ကောင်အသီးသီးက ဘယ့်နှာသို့ ပုံဆောင်ပြီး ပြောသော်လည်း တောအခြင်းအရာက သဘောတင်းမာခဲ့ပါပြီ။

ယုန်တွေက မုန်လာခင်းကြီးရဲ့ အစပ်မှာပေရပ်လို့။ တောခွေးတွေက လည်း မျက်နှာချင်းဆိုင် အနေအထားကနေ သတိချပ်လို့။ ဆုတ်ရင်ဆုတ်၊ မဆုတ်ရင်ပြေးအုပ်ပြီး ငုံ့ခဲပစ်လိုက်မယ်ဆိုတဲ့ အနေအထား။ ကျူးကျော် သူလူတွေက တောခွေးတွေရဲ့ နောက်နားမှာ သေနတ်ကိုယ်စီနဲ့ရပ်လို့ ယုန် ကလေးတွေက အန္တရာယ်ပြုလာခဲ့ရင် ပြန်ပြီးကာကွယ်ဖို့ရာဆိုလား။

အဲသည့်အချိန်မှာပဲ ‘ကိုက်’ ဆိုတဲ့ အမိန့်ပေးသံထွက်လာတဲ့အခါ တောခွေးတွေက ယုန်အုပ်ကြီးရှိရာကို ပြေးဝင်သွားသဗျ။ အစွယ်တွေ အဖွေးသားနဲ့ပေါ့။ ယုန်ကလေးတွေ ဖရိုဖရဲ နည်းနည်းဖြစ်သွားပါတယ်။ သုံးလေးကောင်လောက်တော့ရှိမယ်ထင်ပါရဲ့။ တောခွေးတွေရဲ့ ပါးစပ်ထဲမှာ သွေးအလူးလူးနဲ့။ သွေးစွန်းတဲ့ စုံနဲ့သာမြိုင်ဟာ ရုတ်ခြည်းဆိုသလို တိတ် ကျသွားပါတယ်။ အကုန်လုံးတစ်ကောင်တစ်ကောင်စောင့်ကြည့်နေကြတဲ့ အနေအထား။

ထိုစဉ် မထင်မှတ်ဘဲ ပေါ်လာတာ မြေခွေးခင်ဗျ။ တောဦးညှောင် မြေခွေး။ ကားနဲ့တင်ပြီး ခေါ်လာတာ။ တစ်ကောင်တည်းတော့ မဟုတ်ဘူး။ ကျားပါတယ်။ ခြင်္သေ့ပါတယ်။ ဆင်ပါတယ်။

တောင်ကမူကလေးရဲ့ အစပ်မှာ ကားကိုရပ်လိုက်တော့ အမိုးဖွင့်ကား ပေါ်က အကောင်ကြီးတွေကို အကုန်လုံးလှမ်းပြီး မြင်နေရတယ်။

မြေခွေးက မတ်တတ်ရပ်ပြီး အသံချဲ့စက်နဲ့ စကားပြောပါတယ်။

“သွေးထွက်သံယိုဖြစ်ရချေပြီ။ အဆွေယုန်တို့ အခုကိစ္စက လူတွေ အကျိုးတစ်ခုကိုပဲကြည့်ပြီး လုပ်တဲ့စီမံကိန်းမဟုတ်ချေဘူး။ တို့များ တိရစ္ဆာန်တွေရဲ့ အကျိုးလည်း ပါပါတယ်။ စုံနဲ့သာမြိုင် ဥစ္စာခန့်ဖွဲ့ထွား ရေးကော်မရှင်နဲ့ ပူးပေါင်းလုပ်တဲ့အလုပ်ပါ။ ဒါကြောင့် တိရစ္ဆာန်တွေရဲ့ အကျိုးငှာ နောက်ထပ်သွေးမဖြာခင် ဝေးရာသို့သွားကြပါ။ တောခွေးတွေ ကတော့ ကိုက်ဆိုကိုက်မှာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ မိတ်ဆွေလူသားတို့ကို အထိ မခံနိုင်ပါ”တဲ့။

စုံနဲ့သာမြိုင်သက်ငြိမ်။ ယုန်တွေမျှသာမဟုတ်ပါဘူး။ နံဘေးကနေ
လာကြည့်နေကြတဲ့ တိရစ္ဆာန်မှန်သမျှသက်ငြိမ်။

လူတွေနဲ့ အကျိုးတူအလုပ်လုပ်တဲ့ စုံနဲ့သာမြိုင်ဥစ္စာခနဖွံ့ထွားရေး
ကော်မရှင်မှာ အစုရှယ်ယာပါဝင်တဲ့ ကျားကြီး၊ ခြင်္သေ့ကြီးနဲ့ ဆင်ကြီးက
ကားပေါ်မှာ ငုတ်တုတ်။ မုန်လာခင်းကြီးထဲမှာက ဘယ်ပြေးရမှန်းမသိတဲ့
ယုန်အုပ်။ အကောင်ကြီးတွေက သူ့လူများကို အမှာစကားထပ်ဖြေလိုက်
ပြန်တာက ဆက်လုပ်။

အိမ်ထောင်ရေး
ဝိသေသနာ
ကော်မတီတော်
၇၇
မင်းသိန်း